

**Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό
Ίδρυμα Κρήτης
Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας
Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων**

Πτυχιακή Εργασία

Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία

Ευάγγελος Αργύρης 4056

Επιβλέπων καθηγητής : Χρονάκης Ιωάννης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

2018

Περίληψη

Στη σύγχρονη εποχή, με τις εξελίξεις, που ζούμε, καθημερινά προκύπτουν διάφορα θέματα, που προσφέρονται για έρευνα και μελέτη, όπως για παράδειγμα το οικονομικό και φορολογικό σύστημα όλων των χωρών. Η απελευθέρωση των αγορών και η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δημιουργούν μία νέα πραγματικότητα για τις επιχειρήσεις. Το νέο οικονομικό περιβάλλον ορίζεται πλέον από κανόνες, συνθήκες και λειτουργίες που μεταβάλλονται σε παγκόσμια κλίμακα. Η ύπαρξη, η επιβίωση και η προσαρμογή των επιχειρήσεων στα νέα οικονομικά δεδομένα φαντάζει όλο και πιο δύσκολη και αποτελεί πλέον το μεγαλύτερο τους πρόβλημα. Σε ένα τόσο ανταγωνιστικό περιβάλλον, είναι πλέον πολύ δύσκολο να καταφέρει μια επιχείρηση να χαράξει μία πορεία, η οποία θα είναι ξεκάθαρη και σίγουρη για τα επόμενα έτη. Η εν λόγω εργασία έχει ως σκοπό, να παρουσιαστούν τα γενικά χαρακτηριστικά της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, αναλυτικότερα τα βασικά χαρακτηριστικά μίας ΙΚΕ, να γίνει σύγκριση με τις λοιπές εταιρικές μορφές, με σκοπό την εξαγωγή συμπερασμάτων για πόσο αποτελεσματική είναι η νέα αυτή εταιρική μορφή για πρόσωπα και επιχειρήσεις, αναλύοντας τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά της. Τέλος, το συμπέρασμα που θέλουμε να προκύψει είναι κατά πόσο μιας νέας για τα ελληνικά δεδομένα εταιρικής μορφής, την Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία μπορεί να στηρίξει το χρηματοπιστωτικό σύστημα μιας χώρας και πως μπορεί να την βοηθήσει σε περίπτωση που υφίσταται οικονομική ύφεση.

Λέξεις/φράσεις κλειδιά : Οικονομική κρίση, ύφεση, επιχειρήσεις, Παγκόσμιο οικονομία, τράπεζες

Abstract

In modern times, with developments, we live, daily arise various topics offered for research and study, such as for example the economic and fiscal system of all countries. The market liberalisation and globalisation of the economy creates a new reality for businesses. The new economic environment is now defined by rules, conditions and modes that change on a global scale. The existence, survival and adaptation of undertakings to the new economic data seems more and more difficult and is now their biggest problem. In such a competitive environment, it is now very difficult to manage a business carve a path, that will be clear and confident for the coming years. This work aims to present the General characteristics of private capital company, specifically the key features of an IKE, comparison with other corporate forms, with a view to drawing conclusions on how effective this new corporate form for persons and companies, analyzing the advantages and disadvantages. Finally, the conclusion that we want to occur is whether a new for the Greek data corporate form, the Private capital company can support a country's financial system and how it can help in case it suffers economic recession.

Key words/phrases: financial crisis, recession, business, Global economy, banks

Περιεχόμενα

Ευχαριστίες.....	Σφάλμα! Δεν έχει οριστεί σελιδοδείκτης.
Περίληψη.....	3
Abstract	4
Περιεχόμενα	5
Εισαγωγή.....	7
Κεφάλαιο 1ο.....	9
1.1 Ορισμός της Ι.Κ.Ε.	9
1.2 Βασικά χαρακτηριστικά της Ι.Κ.Ε.	10
1.3 Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της Ι.Κ.Ε.	12
1.4 Τα κριτήρια επιχειρηματικής δράσης της Ι.Κ.Ε.	14
1.5 Προσδιορισμός της έννοιας εισοδήματος και κέρδους της Ι.Κ.Ε.	15
1.6 Τα όργανα της Ι.Κ.Ε.	16
1.7 Λύση και εκκαθάριση της Ι.Κ.Ε.....	17
1.8 Εταιρικό δίκαιο της Ι.Κ.Ε.....	19
Κεφάλαιο 2ο.....	20
2.1 Επωνυμία Ι.Κ.Ε.	20
2.2 Σύσταση Ι.Κ.Ε.	20
2.3 Ευθύνη των εταίρων Ι.Κ.Ε.	33
2.4 Εμπορική ιδιότητα των Ι.Κ.Ε.	33
2.5 Εταιρικό κεφάλαιο των Ι.Κ.Ε.	33
2.6 Εταιρικά μερίδια των Ι.Κ.Ε.	34
2.7 Αύξηση εταιρικού κεφαλαίου των Ι.Κ.Ε.....	35
2.8 Μείωση εταιρικού κεφαλαίου των Ι.Κ.Ε.....	36
Κεφάλαιο 3ο.....	37
3.1 Διαδικασία σύστασης μιας Ι.Κ.Ε.....	37
3.2 Είδη εισφορών Ι.Κ.Ε.	39
3.3 Επιστροφή εισφορών Ι.Κ.Ε.	40

3.4 Μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων Ι.Κ.Ε.....	41
Κεφάλαιο 4ο.....	42
4.1 Αναγκαιότητα θεσμοθέτησης νέου επιχειρηματικού νομικού πλαισίου Ι.Κ.Ε.	42
4.2 Νομικό πλαίσιο Ι.Κ.Ε.....	43
4.3 Διενέργεια εταιρικών συνελεύσεων Ι.Κ.Ε.....	45
4.4 Διαχείριση εταιρικών μεριδίων και εισφορών Ι.Κ.Ε.....	46
4.5 Παράδειγμα σύστασης και συμμετοχής Ι.Κ.Ε.....	47
4.6 Διαδικασία φορολόγησης Ι.Κ.Ε.	48
4.6.1 Παράδειγμα φορολόγησης Ι.Κ.Ε.....	48
Κεφάλαιο 5ο.....	50
5.1 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με άλλες εταιρικές μορφές	50
5.2 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με ΕΠΕ	50
5.3 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με προσωπικές εταιρείες.....	51
5.4 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με ΑΕ.....	53
5.5 Μετατροπή Ι.Κ.Ε. σε άλλη εταιρική μορφή.....	54
5.6 Μετατροπή άλλης νομικής μορφής σε Ι.Κ.Ε.....	55
5.7 Συγχώνευση Ι.Κ.Ε.	56
Επίλογος.....	57
Βιβλιογραφία.....	58

Εισαγωγή

Ο σκοπός της εν λόγω εργασίας είναι να ενημερώσουμε για ένα νέο είδος επιχείρησης που δραστηριοποιείται πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό είναι η ιδιωτική κεφαλαιουχική επιχείρηση όπου προσπαθεί να εξαλείψει όλων των άλλων τύπων επιχειρήσεις και προσπαθεί να βγει μπροστά στην αγορά έτσι ώστε να καινοτομήσει με τις ικανότητες της.

Στο 1^ο κεφάλαιο το οποίο στην ουσία είναι εισαγωγικό αναφέρουμε αρχικά τον ορισμό και τα βασικά χαρακτηριστικά μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής επιχείρησης. Έπειτα για να βγάλουμε κάποια πρώτα συμπεράσματα δίνονται στο φως τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που έχει ένα τέτοιο είδος επιχείρησης και στην ουσία βλέπουμε τα δυνατά και αδύνατα σημεία της. Έπειτα, σε δεύτερο χρόνο αναπτύσσουμε τα κριτήρια επιχειρηματικής δράσης της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής επιχείρησης και έναν προσδιορισμό της έννοιας εισοδήματος και κέρδους μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής επιχείρησης. Κλείνουμε το κεφάλαιο, με τα όργανα μιας επιχείρησης ιδιωτικής κεφαλαιουχικής και τέλος το πώς μπορούμε να την διαλύσουμε στην ουσία σε περίπτωση που δεν μας αποφέρει τα απαιτούμενα.

Το 2^ο κεφάλαιο είναι πάνω κάτω συγκριτικό δηλαδή συγκρίνει μια ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία με άλλες μορφές εταιρειών για να κρίνει ποια είναι καλύτερη και ποια όχι. Αρχικά έχουμε σύγκριση με άλλες εταιρικές μορφές όπως είναι μια εταιρεία ΕΠΕ, με προσωπική εταιρεία και τέλος με ΑΕ. Στην συνέχεια, αναδεικνύουμε κατά πόσο μπορεί να μετατραπεί μια ΙΚΕ σε άλλη εταιρική μορφή, και το αντίθετο. Τέλος, δίνουμε ένα παράδειγμα κατά πόσο μια εταιρεία ιδιωτικής κεφαλαιουχικής θα μπορούσε να συγχωνευτεί και να συνεχίσει ομαλά την λειτουργία της.

Στο 3^ο κεφάλαιο κάνουμε μερικές αναφορικές λεπτομέρειες για μια ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία. Δηλαδή, ξεκινάμε από την επωνυμία μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, συνεχίζουμε με την ευθύνη που έχουν οι εταίροι απέναντι σε μια τέτοιου είδους εταιρεία, και εν μέρη κλείνουμε με την εμπορική ιδιότητα μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας. Από την άλλη πλευρά, δίνουμε και κάποια δευτερεύων στοιχεία τα οποία μπορεί να είναι λιγότερης σημασίας δεν είναι όμως ασήμαντα και είναι τα εξής, το εταιρικό κεφάλαιο, τα εταιρικά μερίδια, η αύξηση

εταιρικού κεφαλαίου και αντιθέτως η μείωση εταιρικού κεφαλαίου μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής επιχείρησης. Έτσι ο αναγνώστης μπορεί να πάρει μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για το είδος αυτής της επιχείρησης και να την αξιολογήσει αναλόγως.

Στο επόμενο κεφάλαιο το οποίο είναι και το προτελευταίο και σιγά σιγά αρχίζουμε και κλείνουμε, αναφέρουμε αρχικά την διαδικασία σύστασης, έπειτα τα είδη εισφορών την επιστροφή εισφορών και κλείνουμε με την μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας. Ο λόγος που αναφέρουμε αυτά είναι για ακόμη περισσότερη πληροφόρηση του αναγνώστη με σκοπό την πλήρη ενημέρωση του για ένα τέτοιου είδους επιχείρηση.

Στο τελευταίο κεφάλαιο και κατά την γνώμη μου το πιο σημαντικό αναφέρουμε αρχικά την αναγκαιότητα θεσμοθέτησης νέου επιχειρηματικού νομικού πλαισίου μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, στην συνέχεια αναφέρεται το νομικό πλαίσιο μιας εταιρείας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής, και έπειτα αναφέρεται η διενέργεια και η διαχείριση εταιρικών συνελεύσεων και μεριδίων μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας. Κλείνοντας το κεφάλαιο αλλά και την εν λόγω εργασία, φέρονται παραδείγματα σύστασης και συμμετοχής σε μια ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία, αλλά και παραδείγματα το πώς φορολογείται μια τέτοια επιχείρηση που είναι και το πιο σημαντικό κομμάτι της εργασίας γιατί ο επιχειρηματίας και ο κάθε επιχειρηματίας θέλει να πληρώνει λιγότερα και να εισπράττει όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα.

Έτσι με την εν λόγω εργασία, και τα επιμέρους κεφάλαια κλείνουμε ένα σημαντικό κομμάτι ενός νέου είδους επιχείρησης και περιγράφουμε από την αρχή μέχρι το τέλος τα θετικά και τα αρνητικά που μπορεί να έχει μια τέτοια επιχείρηση έτσι ώστε να λειτουργήσει ομαλά και χωρίς αυξομειωτικές τάσεις.

Κεφάλαιο 1ο

1.1 Ορισμός της Ι.Κ.Ε.

Με τον νόμο 4072/2012 ΦΕΚ86/Α/11-4-201 «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Σήματα-Μεσίτες ακινήτων - Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και άλλες διατάξεις» θεσπίστηκε νέα εταιρική μορφή η ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία που έχει νομική προσωπικότητα και είναι εμπορική ακόμη και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός και έχει σωματειακή δομή. Απαγορεύεται στην ΙΚΕ η άσκηση επιχείρησης για την οποία έχει οριστεί από το νόμο αποκλειστικά άλλη εταιρική μορφή (Περάκης, 2013).

Η νέα εταιρεία ονομάστηκε ιδιωτική με την έννοια ότι συνιστά κλειστή ένωση προσώπων και ο εταιρικός σκοπός θα πραγματοποιηθεί με μικρό αριθμό εταίρων. Επίσης είναι κεφαλαιουχική, δηλαδή από τη μια μεριά διαθέτει κεφάλαιο και από την άλλη περιορισμένη ευθύνη των εταίρων της για τα χρέη της εταιρείας, προέκυψε ως εξελικτικός τύπος εταιρείας στα πλαίσια αναμόρφωσης του εταιρικού δικαίου που προχωρούν τα τελευταία χρόνια οι Ευρωπαϊκές νομοθεσίες καθώς και από την προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισαγάγει έναν Ευρωπαϊκό τύπο ιδιωτικής εταιρείας που θα προορίζεται για τη μικρομεσαία επιχείρηση, καθότι ο πλησιέστερος εταιρικός τύπος στη χώρα μας στην ΙΚΕ είναι αυτός της ΕΠΕ και η σχετική του νομοθεσία (ν. 3190/1955) εξακολουθεί να ισχύει σχεδόν αναλλοίωτος χωρίς επικαιροποίηση και προσαρμογή στις τρέχουσες συνθήκες αγοράς, που απαιτούν μείωση του κόστους λειτουργίας των επιχειρήσεων και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας (Παμπούκης, 2004).

Στα πλαίσια λοιπόν αυτά εισήχθη με τον ν. 4072/2012 ο εταιρικός τύπος της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας με σκοπό να αποτελεί τον ενδιάμεσο πόλο-εταιρικό τύπο μεταξύ των προσωπικών εταιρειών και της ανώνυμης εταιρείας που θα συστήνεται και θα λειτουργεί με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία συστήνεται μέσω της Υπηρεσίας μιας Στάσης και με διαδικασία όπως κατά τα ειδικότερα προβλέπεται από το άρθρο 5Α του ν.

3853/2010 (ΦΕΚ 90/Α/2010) που προστέθηκε με το άρθρο 117 παρ. 3 του ν. 4072/2012 (Αντωνόπουλος, 2012).

1.2 Βασικά χαρακτηριστικά της Ι.Κ.Ε.

Τα κυριότερα χαρακτηριστικά του νέου εταιρικού τύπου της ΙΚΕ καθώς και οι εισαχθείσες καινοτομίες που αναφέρονται στη σύστασή της, στη διάρθρωση των εταιρικών εισφορών, στο κεφάλαιό της, στην επωνυμία και διάρκειά της στη διαχείριση και εκπροσώπησή της και στην εν γένει λειτουργία της είναι τα παρακάτω (Λεβαντής, 2002) :

Το καταστατικό της εταιρείας, που εμπεριέχεται στην πράξη σύστασης καταρτίζεται κατά κανόνα με ιδιωτικό έγγραφο (άρθρο 49 του ν. 4072/2012). Συνιστάται από ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Με την εγγραφή της ΙΚΕ στο ΓΕΜΗ, αυτή αποκτά νομική προσωπικότητα.

Ωστόσο η εταιρική σύμβαση και το καταστατικό περιβάλλονται τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου στις περιπτώσεις εκείνες που το επιβάλλει ειδική διάταξη νόμου ή που εισφέρονται στην εταιρεία περιουσιακά στοιχεία για τη μεταβίβαση των οποίων απαιτείται ο τύπος αυτός ή αν επιλέγεται από τα συμβαλλόμενα μέρη ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου, ενώ με τον προαναφερθέντα νόμο εισάγεται και άλλη μία καινοτομία που προβλέπει ότι οι τροποποιήσεις του καταστατικού της ΙΚΕ εφόσον πρόκειται για ιδιωτικά έγγραφα καθώς και τα πρακτικά μπορούν να συντάσσονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ψυχομάνης, 2013).

Η ΙΚΕ όπως και λοιπές κεφαλαιουχικές εταιρείες μπορεί να υφίσταται και ως μονοπρόσωπη εταιρεία, όμως και σ' αυτή την περίπτωση για λόγους ασφάλειας των συναλλασσομένων, το όνομα του μοναδικού εταίρου θα πρέπει να προκύπτει από τη μερίδα της εταιρείας στο Γ.Ε.ΜΗ.

Η σύστασή της γίνεται μέσω της υπηρεσίας μίας στάσης.

Για τον σχηματισμό της επωνυμίας της ΙΚΕ (άρθρο 44 του ν. 4072/2012) παρέχεται από τον νόμο ελευθερία στους συμβαλλόμενους, οι οποίοι δύνανται να σχηματίσουν την επωνυμία είτε από το όνομα ενός ή περισσότερων εταίρων, είτε από το είδος της ασκούμενης δραστηριότητας, είτε να επιλέξουν ακόμα και επωνυμία φανταστική, ενώ η επωνυμία μπορεί να αποδίδεται ολόκληρη με λατινικούς χαρακτήρες ή σε ξένη γλώσσα και ειδικότερα αν αποδίδεται στην αγγλική γλώσσα (Σπυρίδωνος, 2012).

Σχετικά με τη διάρκεια της εταιρείας (άρθρο 46 του ν. 4072/2012) διευκρινίζεται ότι η διάρκεια της εταιρείας είναι ορισμένου χρόνου και αν δεν ορίζεται η ακριβής διάρκεια στο καταστατικό ισχύει η δωδεκαετία, ενώ παράταση διάρκειας είναι δυνατή με απόφαση των εταίρων και αν η απόφαση αυτή δεν μνημονεύει το χρόνο θα ισχύει πάλι η δωδεκαετία.

Με το άρθρο 47 του εν λόγω νόμου τίθενται κανόνες αυξημένης εταιρικής διαφάνειας για την προστασία των συναλλασσομένων με την εταιρεία, ιδίως των δανειστών της και των εταίρων, ενώ η παραγρ. 1 ορίζει τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να αναγράφονται σε κάθε έντυπο της εταιρείας και παράλληλα η παραγρ. 2 επιβάλλει την υποχρέωση στην ΙΚΕ να διατηρεί ιστοσελίδα και να αναφέρει σ' αυτήν τις πληροφορίες που συντελούν στην ασφάλεια των συναλλαγών και την προστασία των συναλλασσομένων. Επιπλέον μια σειρά πράξεων και στοιχείων της ΙΚΕ υποβάλλονται σε δημοσιότητα στο Γ.Ε.Μ.Η (Γρηγοράκος, 2011).

Η ΙΚΕ μπορεί να έχει την πραγματική της έδρα σε άλλη χώρα (άρθρο 45 παραγρ. 3 του ν. 4072/2012). Οι εταίροι δεν ευθύνονται για τα χρέη της, με την επιφύλαξη του άρθρου 79, που προβλέπει εγγυητικές εισφορές, μέσω των οποίων ο εταίρος αναλαμβάνει ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας μέχρι ενός ορισμένου ποσού, οποίο αναφέρεται στο καταστατικό.

Κατόπιν της τροποποίησεως του άρθρου 43 παραγρ. 3 του ν. 4072/2012, το κεφάλαιο της ΙΚΕ καθορίζεται από τους εταίρους χωρίς περιορισμό, μπορεί δε να είναι και μηδενικό (Δημήτρακας, 2007).

Τηρεί διπλογραφική λογιστική και φορολογείται όπως η ΕΠΕ.

Οι φορολογικές διατάξεις που ισχύουν για τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης (ΕΠΕ) εφαρμόζονται και στις ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες.

Διαχειριστής μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο, εταίρος ή μη. Στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ υπάγονται υποχρεωτικά οι διαχειριστές της ΙΚΕ ή ο μοναδικός εταίρος μονοπρόσωπης ΙΚΕ. Οι υπόλοιποι εταίροι, εφόσον το επιθυμούν, μπορούν να ασφαλιστούν προαιρετικά (Δράκος, 2006).

Οι εισφορές των εταίρων της μπορεί να είναι κεφαλαιακές εισφορές σε μετρητά ή σε είδος, εξωκεφαλαιακές εισφορές, οι οποίες συνίστανται σε παροχές που αποτελούν αντικείμενο κεφαλαιακής εισφοράς, και εγγυητικές εισφορές, οι οποίες συνίστανται στην ανάληψη ευθύνης έναντι των τρίτων για χρέη της εταιρείας μέχρι το ποσό που ορίζεται στο καταστατικό.

Ο αριθμός των μεριδίων κάθε εταίρου είναι υποχρεωτικά ανάλογος προς την αξία της εισφοράς του. Δεν απαιτείται να εμφανίζονται σε μία ΙΚΕ και τα τρία είδη εισφορών ή στην ίδια αναλογία. Οι εταίροι μπορούν να επιλέξουν ένα αποκλειστικά κεφαλαιουχικό σχήμα, με μόνο κεφαλαιακές εισφορές ή να διαμορφώσουν στο καταστατικό ένα σύστημα με έντονα προσωπικά στοιχεία, όπως παροχή εργασίας και ανάληψη ευθύνης για τα χρέη της εταιρείας (Δράκος, 2006).

1.3 Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της Ι.Κ.Ε.

Πλεονεκτήματα της Ι.Κ.Ε :

1) Ο Νόμος δεν ορίζει συγκεκριμένο ποσό κεφαλαίου για την σύστασή τους. Έτσι μία Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία μπορεί να συσταθεί με ελάχιστο δυνατό κεφάλαιο ένα (1) μόλις ευρώ. Αυτομάτως, ο φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίου που καταβάλλεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ κατά την σύσταση της εταιρίας περιορίζεται στο ένα λεπτό του ευρώ (Κοντάκος, 2006).

2) Τα τέλη ίδρυσης και λειτουργίας είναι πολύ μικρότερα σε σχέση με τα αντίστοιχα τέλη για την ίδρυση Ο.Ε, Ε.Ε, Ε.Π.Ε και Α.Ε. Υποχρεωτική είναι μόνο η καταβολή του τέλους καταχώρισης στο ΓΕΜΗ, του κόστους εγγραφής στο επιμελητήριο και του γραμματίου για τη σύσταση της εταιρείας. Δεν υπάρχει υποχρέωση δημοσίευσης των τροποποιήσεων του καταστατικού στο ΦΕΚ. Όλες οι τροποποιήσεις δημοσιεύονται μέσω του ΓΕΜΗ ή της εταιρικής ιστοσελίδας, κάτι που σημαίνει μικρότερο κόστος (Κορομηλάς, 2012).

3) Το καταστατικό της εταιρείας μπορεί να συνταχθεί και με ιδιωτικό έγγραφο, χωρίς να απαιτείται η συνδρομή συμβολαιογράφου, η οποία είναι υποχρεωτική στις Α.Ε. και τις Ε.Π.Ε. Δηλαδή δεν υπάρχουν έξοδα συμβολαιογράφου, τα οποία αποτελούν σημαντικό κόστος, όχι μόνο κατά τη σύσταση, αλλά και κατά την τροποποίηση του καταστατικού. Κατ' εξαίρεση η Ι.Κ.Ε συνιστάται με συμβολαιογραφικό έγγραφο στις ειδικές περιπτώσεις που ορίζει ο Νόμος ή λόγω εισφοράς στην εταιρία περιουσιακών στοιχείων (Κράτση, 2003).

4) Στο νέο Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ) υπάγονται υποχρεωτικά ο εταίροι των προσωπικών εταιρειών (Ο.Ε, Ε.Ε) και των εταιριών περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε), καθώς και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των Α.Ε. που συμμετέχουν στο κεφάλαιο της Α.Ε. με ποσοστό τουλάχιστον 3%. Αντίθετα για τους εταίρους της Ι.Κ.Ε η ασφάλιση είναι προαιρετική, ενώ ασφαρίζεται υποχρεωτικά μόνο ο διαχειριστής της ΙΚΕ, που ορίστηκε με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων. Στην περίπτωση σύστασης Μονοπρόσωπης ΙΚΕ ασφαρίζεται ο μοναδικός εταίρος που συνήθως είναι και διαχειριστής της εταιρίας.

5) Στις Ο.Ε. και τις Ε.Ε. οι εταίροι εγγυώνται με τη δική τους ατομική περιουσία (κινητή ή ακίνητη) για τις οικονομικές υποχρεώσεις της εταιρείας (π.χ σπίτι ενός εταίρου). Αντιθέτως στις Ι.Κ.Ε οι εταίροι δεν ευθύνονται με την προσωπική τους περιουσία για τα χρέη της εταιρίας. Συνεπώς στις Ι.Κ.Ε για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η εταιρία με την περιουσία της και όχι με την περιουσία των εταίρων (Αγαπητού, 2003).

6) Η λήψη απόφασης σε μια Ε.Π.Ε απαιτεί διπλή πλειοψηφία. Δηλαδή, αν οι εταίροι είναι πέντε, θα πρέπει να συμφωνήσουν οι τρεις και ταυτόχρονα αυτοί οι τρεις να

κατέχουν ποσοστό άνω του 51% της εταιρίας. Αυτό δυσχεραίνει τη λειτουργία της εταιρίας, ενώ πολλές φορές η απουσία ενός εταίρου μπορεί να μπλοκάρει τη λήψη αποφάσεων. Στις Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρίες, τέτοιο εμπόδιο δεν υπάρχει. Όποιος έχει το μεγαλύτερο εταιρικό μερίδιο λαμβάνει και τις αποφάσεις (Κράτση, 2008).

Μειονεκτήματα της Ι.Κ.Ε :

Τα μειονεκτήματα της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας συναντώνται κυρίως στο φορολογικό - φοροτεχνικό επίπεδο.

1) Οι Ι.Κ.Ε έχουν τις λογιστικές υποχρεώσεις μίας ανώνυμης εταιρίας, δηλαδή τήρηση διπλογραφικών βιβλίων, σύνταξη ισολογισμού, τήρηση ταμείου της επιχείρησης. Οι υποχρεώσεις αυτές συνεπάγονται περισσότερη δουλειά για το λογιστή της επιχείρησης και κατά συνέπεια υψηλότερο κόστος. Αντίθετα οι ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρίες τηρούν (κατά κανόνα) απλογραφικά βιβλία (εσόδων - εξόδων) με χαμηλότερο λογιστικό κόστος.

2) Οι Ι.Κ.Ε φορολογούνται ακριβώς όπως οι Α.Ε και οι Ε.Π.Ε και γενικά οι εταιρίες με διπλογραφικά βιβλία και η συνολική φορολογική επιβάρυνση είναι μεγαλύτερη σε σχέση με τις Ο.Ε και τις Ε.Ε (Αγαπητού, 2008).

1.4 Τα κριτήρια επιχειρηματικής δράσης της Ι.Κ.Ε.

Πριν διεισδύσουμε στην ανάλυση της φορολογικής αντιμετώπισης των επιχειρήσεων, θα αναφέρουμε μερικά σχόλια όσον αφορά τη μορφοποίηση κάποιων κριτηρίων με σκοπό το φορολογικό παρεμβατισμό στα φορολογητέα εισοδήματα από την επιχειρηματική δράση. Τα κριτήρια επιχειρηματικής δράσης είναι (Λαζαρίδης, 2009):

1ο. Ο φορέας της επιχείρησης μορφοποιείται από τις εμπορικές πράξεις που διενεργεί και οι οποίες αποτελούν το επίκεντρο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του.

2ο. Οι Επιχειρηματικές λειτουργίες, δηλαδή ο εφοδιασμός, η παραγωγή και η διάθεση, παρακολουθούνται ταξινομούνται και αναλύονται μέσα από τη μέθοδο του λογισμού κατά χρόνο, δηλαδή της Χρηματοοικονομικής Λογιστικής.

3ο. Το Κέρδος που είναι η διαφορά μεταξύ ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, σε συνδυασμό με το οικονομικό αποτέλεσμα που προκύπτει από την εκκαθάριση των λογαριασμών, αποτελεί βασικό κριτήριο της φορολογικής νομοθεσίας. Βέβαια η δυναμική του κέρδους είναι διευρυμένη, αφού περιλαμβάνει και παρεπόμενα έσοδα, ωφέλειες από εκχώρηση δικαιωμάτων, υπεραξίες, διανομή κερδών, εξωλογιστικό προσδιορισμό κερδών.

4ο. Η Ζημιά είναι το αρνητικό αποτέλεσμα από την άσκηση μιας επιχειρηματικής Δραστηριότητας (Παπαδόπουλος, 2009).

1.5 Προσδιορισμός της έννοιας εισοδήματος και κέρδους της Ι.Κ.Ε.

Ως φορολογητέο εισόδημα εννοείται το καθαρό εισόδημα που απομένει μετά την έκπτωση των δαπανών της παραγωγής, τις οποίες προσδιορίζει ο νόμος. Η βάση από την οποία αφαιρούνται οι προαναφερθείσες δαπάνες, είναι το έσοδο. Σαν έσοδο θεωρούμε αυτό που προέρχεται από περιουσία, ή κεφάλαιο, ή από άσκηση οποιασδήποτε επαγγελματικής δραστηριότητας, και αυτό επαναλαμβάνεται σε κανονικά και σε τακτά χρονικά διαστήματα (Λεοντάρης 2005).

Τα έσοδα μπορούν να ταξινομηθούν ανάλογα με την προέλευση τους, σαν εισοδήματα από γαίες, από ακίνητες αξίες, από εμπορικές επιχειρήσεις κλπ. Και κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό από όποιες πηγές κι αν προέρχονται τα εισοδήματα, το σύνολο αυτών προσδιορίζει το τελικό εισόδημα του προσώπου. Αυτός είναι λοιπόν ο τρόπος που συνδέεται το υποκείμενο με το εισόδημα που φορολογείται (Λεοντάρης 2005).

1.6 Τα όργανα της Ι.Κ.Ε.

Τα όργανα της Ι.Κ.Ε. είναι η Γενική Συνέλευση και οι Διαχειριστές. Η εταιρία μπορεί να διαχειρίζεται και να εκπροσωπείται από έναν ή περισσότερους διαχειριστές. Αν δεν ορίζεται στο καταστατικό, οι πράξεις διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρίας, διενεργούνται συλλογικά από όλους τους εταίρους.

Υπάρχει η δυνατότητα να οριστεί η διαχείριση για ορισμένο χρόνο και αν δεν οριστεί η διάρκεια, η απόφαση ισχύει για αόριστο χρόνο. Οι εταίροι αποφασίζουν με πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων, για το ποιος θα είναι ο διαχειριστής. Διαχειριστής δύναται να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο, ανεξάρτητα εάν είναι εταίρος.

Η ανάκληση του διαχειριστή γίνεται με απόφαση των εταίρων, εφόσον συναινεί η πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων ή όποια πλειοψηφία ορίζει το καταστατικό. Ο διορισμός, η ανάκληση και η αντικατάσταση του διαχειριστή υπόκεινται σε δημοσιότητα στο Γ.Ε.ΜΗ. Στα καθήκοντα του διαχειριστή, εντάσσεται η τήρηση των βιβλίων των εταίρων και του ενιαίου βιβλίου πρακτικών αποφάσεων της διαχείρισης (Μαθιουδάκης, 1992).

Στο βιβλίο των εταίρων καταχωρούνται τα ονόματα των εταίρων, η διεύθυνσή τους, ο αριθμός εταιρικών μεριδίων που κατέχουν, το είδος της εισφοράς που εκπροσωπούν τα μερίδια, η χρονολογία κτήσεως και μεταβίβασης ή επιβάρυνσης αυτών, και τα ειδικά δικαιώματα που παρέχει το καταστατικό στους εταίρους.

Το ενιαίο βιβλίο πρακτικών αποφάσεων της διαχείρισης, περιέχει όλες τις αποφάσεις των εταίρων και τις αποφάσεις της διαχείρισης που λαμβάνονται από περισσότερους διαχειριστές και δεν αφορούν θέματα τρέχουσας διαχείρισης ή, ανεξάρτητα του αριθμού των διαχειριστών, συνιστούν πράξεις που καταχωρίζονται στο Γ.Ε.ΜΗ.

Οι εταίροι λαμβάνουν αποφάσεις για τις τροποποιήσεις του καταστατικού, διορίζουν ή ανακαλούν τον διαχειριστή, είναι αρμόδιοι για την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, για τη διανομή των κερδών, για το διορισμό του ελεγκτή και την απαλλαγή του διαχειριστή από την ευθύνη. Επίσης, μπορούν να αποκλείσουν

εταίρο, να λύσουν την εταιρία ή να παρατείνουν τη διάρκειά της, και τέλος, είναι αρμόδιοι για τη μετατροπή ή τη συγχώνευση της εταιρίας (Ρόκας, 2013).

Η συνέλευση των εταίρων συγκαλείται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο και μέσα σε τέσσερις μήνες από τη λήξη της εταιρικής χρήσης, με αντικείμενο την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων. Αυτή είναι η τακτική συνέλευση. Σε οποιαδήποτε άλλη χρονική στιγμή, εάν το θελήσει, μπορεί να δώσει εντολή για συνέλευση κάθε εταίρος που κατέχει το 1/10 του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων.

Την εντολή αυτή εκτελεί ο διαχειριστής, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη σύγκληση και την ενημέρωση των εταίρων, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν την ημέρα της συνέλευσης, με προσωπική πρόσκληση. Συμμετοχή στη συνέλευση έχουν όλοι οι εταίροι αυτοπροσώπως ή με αντιπρόσωπο και έχουν το δικαίωμα να λάβουν το λόγο και να ψηφίσουν (Παμπούκης, 2013).

Κάθε εταιρικό μερίδιο παρέχει το δικαίωμα μίας ψήφου. Ένας εταίρος δε μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα ψήφου του εάν πρόκειται να αποφασιστεί ο ορισμός ειδικού εκπροσώπου για διεξαγωγή δίκης εναντίον του ή η απαλλαγή από την ευθύνη του ή ο αποκλεισμός του από την εταιρία.

Η συνέλευση αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων και οι αποφάσεις δεσμεύουν τους απόντες ή τους διαφωνούντες εταίρους. Κατ' εξαίρεση των παραπάνω και εφόσον οι αποφάσεις των εταίρων είναι ομόφωνες, μπορούν να λαμβάνονται εγγράφως, χωρίς συνέλευση με τη συγκατάθεση των εταίρων (Κουτσούρη, 1996).

1.7 Λύση και εκκαθάριση της Ι.Κ.Ε.

Η λύση της Ι.Κ.Ε. μπορεί να αποφασιστεί οποιαδήποτε στιγμή από τους εταίρους της, χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος. Άλλους λόγους λύσης, αποτελούν η πτώχευση της εταιρίας και η πάροδος του ορισμένου, στο καταστατικό, χρόνου διάρκειας ζωής

της εταιρίας. Επίσης, η εταιρία μπορεί να λυθεί για λόγους που αναφέρει το καταστατικό και η νομοθεσία. Στην περίπτωση λύσης της εταιρίας λόγω πτώχευσης, ακολουθείται η διαδικασία που ορίζει το πτωχευτικό Δίκαιο (Παμπούκης, 2004).

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις πραγματοποιείται η εκκαθάριση από τον διαχειριστή και μέχρι να ολοκληρωθεί, η εταιρία διατηρεί την επωνυμία της προστιθέμενου του όρου «υπό εκκαθάριση». Το πρώτο βήμα της εκκαθάρισης είναι η απογραφή των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της εταιρίας. Κατόπιν, ο εκκαθαριστής συντάσσει τις οικονομικές καταστάσεις τέλους χρήσης, οι οποίες θα πρέπει να εγκριθούν από τους εταίρους και αν η εκκαθάριση διαρκέσει περισσότερο από ένα έτος, ο εκκαθαριστής θα πρέπει να καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις κάθε χρόνο (Περάκης, 2013).

Στις υποχρεώσεις του εκκαθαριστή είναι και η τακτοποίηση των υποχρεώσεων της εταιρίας, η εξόφληση των χρεών της όπως και η είσπραξη των απαιτήσεών της και η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας. Η ευθύνη των εταίρων που έχουν εξωκεφαλαιακές εισφορές, εξακολουθεί να υφίσταται κατά το στάδιο της εκκαθάρισης, όπου οι εταίροι υποχρεούνται να παρέχουν υπηρεσίες όταν χρειάζεται (Καυής, 2006).

Το ίδιο ισχύει και για τους εταίρους που έχουν εγγυητικές εισφορές, οι οποίοι είναι υπόχρεοι για την καταβολή των χρεών της εταιρίας έναντι των τρίτων και η ευθύνη αυτή παρατείνεται έως τρία έτη μετά τη λύση της εταιρίας. Όταν τελειώσει η παραπάνω διαδικασία, ο εκκαθαριστής συντάσσει τις οικονομικές καταστάσεις ολοκλήρωσης της εκκαθάρισης, οι οποίες θα πρέπει να εγκριθούν από τους εταίρους.

Έπειτα ο εκκαθαριστής διανέμει στους εταίρους το ποσό που προέκυψε από την εκκαθάριση, ανάλογα με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων που κατέχει ο καθένας. Προτεραιότητα, αν το ορίζει το καταστατικό, συνηθίζεται να έχουν τα εταιρικά μερίδια από κεφαλαιακές εισφορές, ωστόσο αν συναινέσουν όλοι οι εταίροι μπορεί να καταρριφθεί η προτεραιότητα και να γίνει η διανομή εξίσου σε όλους. Με το πέρας όλων των διαδικασιών ο εκκαθαριστής καταχωρεί την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης στο Γ.Ε.ΜΗ (Σπυρίδωνος, 2012).

1.8 Εταιρικό δίκαιο της Ι.Κ.Ε.

Όσον αφορά το ελληνικό εταιρικό δίκαιο, στις 10 Απριλίου 2012, ψηφίστηκε ο νόμος 4072/2012 «Βελτίωση Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος - Νέα Εταιρική Μορφή - Σήματα - Μεσίτες Ακινήτων – Ρύθμιση θεμάτων Ναυτιλίας, Λιμένων και Αλιείας και άλλες διατάξεις», βασικό κεφάλαιο του οποίου (άρθρα 43 – 120) είναι η εισαγωγή στην ελληνική έννομη τάξη ενός νέου εταιρικού τύπου με την ονομασία «Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία», ακολουθώντας έτσι ο Έλληνας νομοθέτης το πρότυπο της «Ευρωπαϊκής Ιδιωτικής Εταιρίας». Έπειτα, στις 29 Μαΐου 2013 ακολούθησε η τροποποίησή του με τον νόμο 4155/2013 «Εθνικό Σύστημα Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων και άλλες Διατάξεις» όπου προβλέπονται αλλαγές ως προς τις εισφορές της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας.

Κεφάλαιο 2ο

2.1 Επωνυμία Ι.Κ.Ε.

Η επωνυμία της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας σχηματίζεται είτε από το όνομα ενός ή περισσότερων εταίρων είτε από το αντικείμενο της επιχείρησης που ασκεί καθώς επίσης επιτρέπεται και η χρήση φανταστικής επωνυμίας.

Στην επωνυμία της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας πρέπει να περιέχονται σε κάθε περίπτωση ολογράφως οι λέξεις «Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία» ή η συντομογραφία «Ι.Κ.Ε.». Στην περίπτωση που η εταιρεία είναι μονοπρόσωπη, στην επωνυμία της συμπεριλαμβάνονται οι λέξεις «Μονοπρόσωπη Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία» ή «Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.» (Ψυχομάνης, 2013).

2.2 Σύσταση Ι.Κ.Ε.

Η Ι.Κ.Ε. είναι κεφαλαιουχική με νομική προσωπικότητα και είναι εμπορική ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορική επιχείρηση. Ευθύνεται μόνο αυτή με την περιουσία της για τις εταιρικές υποχρεώσεις με εξαίρεση την ευθύνη που αναλαμβάνει πρωτογενώς ο εταίρος με εγγυητικές εισφορές (άρθρο 43 παρ. 2 & άρθρο 79) (Περάκης, 2013).

Βασικό της χαρακτηριστικό είναι ότι απαιτείται η συμμετοχή ενός τουλάχιστον εταίρου με τη λήψη τουλάχιστον ενός μεριδίου που αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά (άρθρο 77) αξίας τουλάχιστον 1 ευρώ. Ωστόσο, είναι δυνατή η συμμετοχή εταίρων και η λήψη μεριδίων και με άλλα είδη εισφορών: τις εξωκεφαλαιακές (άρθρο 78) και τις εγγυητικές (άρθρο 79) των οποίων η αξία δεν μπορεί να υπερβαίνει το 75% του ποσού της ευθύνης που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των δανειστών της εταιρείας (Παμπούκης, 2013).

Η ευθύνη των εταίρων είναι μέχρι του ύψους του κεφαλαίου. Η ευθύνη είναι της εταιρείας με την περιουσία της, όχι των εταίρων. Μόνη εξαίρεση είναι ο εταίρος που συμμετέχει με εγγυητική εισφορά, ο οποίος και αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι των τρίτων να εξοφλήσει εφόσον απαιτηθεί από αυτούς χρέη της εταιρίας μέχρι του ύψους της εισφοράς του (Ψυχομάνης, 2013).

Άλλα βασικά χαρακτηριστικά (Σακέλλης, 2013) :

- Η ορισμένη διάρκειά της (12 έτη, αν και η παράλειψη αναγραφής της διάρκειας δεν αποτελεί λόγο ακυρότητας της εταιρείας).
- Με την επιφύλαξη του άρθρου 79 του ν. 4072/2012, για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η εταιρεία με την περιουσία της.
- Η δημοσιότητα της εταιρίας πραγματοποιείται είτε στην ιστοσελίδα είτε στο Γ.Ε.ΜΗ., χωρίς να απαιτείται δημοσίευση στο ΦΕΚ/ΤΑΕ-ΕΠΕ & Γ.Ε.ΜΗ.
- Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, να αντιστοιχούν δηλαδή στο γνωστό μας κεφάλαιο, αλλά επίσης εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές, να αντιστοιχούν δηλαδή σε στοιχεία μη υποκείμενα σε αποτίμηση.
- Σημειώνεται ότι η ΙΚΕ συνιστάται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου ή λόγω εισφοράς στην εταιρία περιουσιακών στοιχείων.
- Για την ενίσχυση της ευελιξίας της παρέχεται από τον νόμο η δυνατότητα λήψης αποφάσεων των εταίρων τόσο εντός όσο και εκτός συνέλευσης.
- Η συνέλευση συγκαλείται από τον διαχειριστή 8 ημέρες πριν από την πραγματοποίησή της και οι εταίροι ενημερώνονται ακόμη και μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

- Η δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων της ΙΚΕ πραγματοποιείται αποκλειστικά μέσω του Γ.Ε.ΜΗ. και της ιστοσελίδας της εταιρείας.
- Η διανομή κερδών στους εταίρους έπεται της δημιουργίας αποθεματικού.
- Στο άρθρο 103 προσδιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να λυθεί η ΙΚΕ. Μεταξύ των οποίων η ακύρωση της εταιρίας καθώς και το ενδεχόμενο δικαστικής λύσης αν βρεθεί χωρίς κεφαλαιουχικά μερίδια. Επισημαίνεται ότι ο νόμος δεν προβλέπει τη λύση της με καταγγελία ενός από τους εταίρους ούτε με δικαστική απόφαση για σπουδαίο λόγο, πλην της περίπτωσης ανυπαρξίας μεριδίου κεφαλαιακής εισφοράς.
- Ορίζεται ρητά ότι οι εταίροι με εγγυητικές εισφορές συνεχίζουν να είναι υπόχρεοι για τρία χρόνια μετά τη λύση της εταιρίας για την καταβολή των χρεών αυτής.

Προϋποθέσεις ίδρυσης

Η ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία συνιστάται από ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα (ιδρυτές). Ωστόσο αρκεί 1 πρόσωπο φυσικό ή νομικό (μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.). Στην περίπτωση αυτή το όνομα του μοναδικού εταίρου υποβάλλεται σε δημοσιότητα στο Γ.Ε.ΜΗ (Λαζαρίδης, 2009).

Τα φυσικά πρόσωπα πρέπει να έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας τους (σύμφωνα με το άρθρο 127 του Αστικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του Ν.1329/83). Συμμετοχή ανηλίκου στην ίδρυση Ι.Κ.Ε. επιτρέπεται μόνο κατόπιν δικαστικής άδειας (Παπαδόπουλος, 2009).

Διαδικασία Σύστασης Ι.Κ.Ε.

Για την σύσταση της Ι.Κ.Ε. απευθύνεστε Στην Υπηρεσία Μίας Στάσης. Οι Υπηρεσίες Γ.Ε.Μ.Η. που λειτουργούν στα Επιμελητήρια και τα Πιστοποιημένα ως Υπηρεσία Μίας Στάσης Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Σπυρίδωνος, 2012).

Σε ειδικές περιπτώσεις για τις οποίες απαιτείται το καταστατικό να συνταχθεί με συμβολαιογραφικό έγγραφο, τότε Υπηρεσία μιας Στάσης είναι ο πιστοποιημένος συμβολαιογράφος που θα συντάξει τη συμβολαιογραφική πράξη σύστασης.

Σύνταξη Καταστατικού-Ιδιωτικού Συμφωνητικού

Το καταστατικό αποτελεί το νομικό έγγραφο της συστάσεως της εταιρείας αλλά επίσης προδιαγράφει και όλα τα βασικά θέματα που αφορούν στις σχέσεις των εταίρων, στη διοίκηση της εταιρείας, σε θέματα που αφορούν τη διάρκεια ζωής της αλλά και τη διάλυσή της (Γρηγοράκος, 2011).

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 4072/2012 το καταστατικό της Ι.Κ.Ε. πρέπει να περιέχει τουλάχιστον (Κορομηλάς, 2012) :

- Το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση κατοικίας και την τυχόν ηλεκτρονική διεύθυνση των εταίρων. Εάν η εταιρεία συστήνεται ως μονοπρόσωπη, το όνομα του μοναδικού εταίρου υποβάλλεται σε δημοσιότητα δια του Γ.Ε.ΜΗ. (άρθρο 43 παρ. 4)
- Την εταιρική επωνυμία (άρθρο 44)
- Την έδρα της εταιρείας, τον σκοπό της, την ιδιότητά της ως Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία
- Τις εισφορές των εταίρων κατά κατηγορία εισφορών και την αξία τούτων (άρθρα 77 έως και 79)

- Το κεφάλαιο της εταιρείας, το συνολικό αριθμό των εταιρικών μεριδίων.
- Τον αρχικό αριθμό των μεριδίων κάθε εταίρου και το είδος της εισφοράς που αυτά εκπροσωπούν
- Τον τρόπο διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας (άρθρα 55 έως και 64)
- Τη διάρκεια της εταιρείας (άρθρο 46). Επισημαίνεται ότι εάν στο καταστατικό δεν αναφέρεται διάρκεια, η εταιρεία διαρκεί δώδεκα έτη από την σύστασή της.

Για όλα τα σχετικά μπορείτε να απευθυνθείτε σε δικηγόρο, δεδομένου ότι κάθε εταιρεία έχει τις δικές της ανάγκες και ενδεχομένως η συμβουλή τους σας είναι απαραίτητη (Κοντάκος, 2006).

Έλεγχος Επωνυμίας – Διακριτικός Τίτλος

Οι αιτούντες τη σύσταση εταιρείας και καταχώριση αυτής στο Γ.Ε.ΜΗ, ή τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο γι' αυτό, συμπληρώνουν και καταθέτουν στην Υπηρεσία Μίας Στάσης έγγραφη εντολή και πληρεξουσιότητα προκειμένου η Υπηρεσία Μίας Στάσης να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για τη σύσταση της εταιρείας σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν. 3853/2010 (Παμπούκης, 2013).

Με την χορήγηση της εντολής τεκμαίρεται η συγκατάθεση των ιδρυτών της υπό σύσταση εταιρείας για την αναζήτηση και λήψη από την Υπηρεσία Μίας Στάσης των πιστοποιητικών και των βεβαιώσεων, που είναι απαραίτητα για τη σύσταση της εταιρείας.

Η ως άνω εντολή, περιλαμβάνει και ενσωματώνει τις ακόλουθες αιτήσεις (Σακέλλης, 2013) :

- Αίτηση προελέγχου Επωνυμίας και Διακριτικού Τίτλου και Καταχώρησης αυτών στο Επιμελητήριο.
- Αίτηση Εγγραφής στο οικείο Επιμελητήριο και
- Αίτηση Καταχώρισης στο Γ.Ε.ΜΗ.
- Αίτηση για τη Χορήγηση Αριθμού Φορολογικού Μητρώου, στους ιδρυτές της εταιρείας που δεν διαθέτουν και στην εταιρεία μετά τη σύστασή της.
- Αίτηση χορήγησης Αντίγραφου Φορολογικής Ενημερότητας των ιδρυτών, εφόσον δεν προσκομίζεται.
- Αίτηση για αποστολή ανακοίνωσης προς τους αρμόδιους κατά περίπτωση ασφαλιστικούς οργανισμούς της σύστασης της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας και αποστολή των στοιχείων των εταίρων και του/των διαχειριστή/ων στους κατά περίπτωση αρμόδιους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης.

Αναφορικά με την επωνυμία ή τον διακριτικό τίτλο

Η Υπηρεσία Μιας Στάσης, μέσω του συστήματος Γ.Ε.ΜΗ, προβαίνει ηλεκτρονικά σε Προέλεγχο και Προέγκριση Χρήσης της επωνυμίας και του διακριτικού τίτλου της υπό σύστασης εταιρείας (αυθημερόν ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα).

Σε περίπτωση που η προτεινόμενη επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος της υπό σύστασης εταιρείας προσκρούει σε προγενέστερη καταχώρηση, η Υπηρεσία Μιας Στάσης σε συνεννόηση με τους ιδρυτές ή τον νόμιμο εκπρόσωπο ή το εξουσιοδοτημένο τρίτο πρόσωπο, προβαίνει στις κατάλληλες τροποποιήσεις στις υποβληθείσες αιτήσεις και στο καταστατικό της εταιρείας, εφόσον αυτό είναι ιδιωτικό έγγραφο και έχει ήδη συνταχθεί (Ρόκας, 2013).

Καταστατικό Σύστασης ΙΚΕ

Εφόσον έχουν ολοκληρωθεί οι προηγούμενες διαδικασίες (προέλεγχος επωνυμίας, προέγκριση χρήσης επωνυμίας, ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα των

ιδρυτών, εγγραφή στο ασφαλιστικό ταμείο των ιδρυτών, χορήγηση ΑΦΜ στους ιδρυτές εφόσον απαιτείται) και πρόκειται να συσταθεί εταιρεία που από τον νόμο απαιτείται ή τα μέρη συμφωνούν να γίνει με τη σύνταξη συμβολαιογραφικού εγγράφου, ο συμβολαιογράφος, ο οποίος λειτουργεί ως Υπηρεσία Μίας Στάσης, προβαίνει στη σύνταξη της συμβολαιογραφικής πράξης, παρουσία των ιδρυτών ή των ειδικών πληρεξουσίων τους (Λαζαρίδης, 2009).

Επιμελητήριο

Η Υπηρεσία Μίας Στάσης αφού προβεί στην καταχώρηση της εταιρείας στο ΓΕΜΗ, αποστέλλει ηλεκτρονικά ή με τηλεομοιοτυπία αίτημα εγγραφής της εταιρείας στα Μητρώα του αρμόδιου επιμελητηρίου (Αγαπητού, 2008).

Το Επιμελητήριο αυθημερόν ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα αποστέλλει ηλεκτρονικά, με αυτοματοποιημένο τρόπο ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ή με τηλεομοιοτυπία στην Υπηρεσία Μίας Στάσης βεβαίωση εγγραφής της εταιρείας στα σχετικά Μητρώα.

Ασφαλιστικός Φορέας

Στην υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ υπάγονται: Οι διαχειριστές της Ι.Κ.Ε. που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων και ο μοναδικός εταίρος μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε. Οι λοιποί εταίροι της Ι.Κ.Ε. υπάγονται ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ (Κράτση, 2008).

Η Υπηρεσία Μίας Στάσης αποστέλλει ανακοίνωση της σύστασης της Ι.Κ.Ε. προς τους αρμόδιους κατά περίπτωση ασφαλιστικούς φορείς καθώς και τα στοιχεία των εταίρων και του διαχειριστή/των. Κατόπιν τούτου, απευθύνεστε στον ΟΑΕΕ για τις περαιτέρω ενέργειες.

Δικαιολογητικά για Υπηρεσία Μίας Στάσης ΙΚΕ

Πηγαίνοντας στην Υπηρεσία Μιας Στάσης θα πρέπει να (Κορομηλάς, 2012) :

α) Γνωρίζετε τον χώρο που θα στεγάζεται η επιχείρηση. Ο χώρος αυτός θα είναι η επαγγελματική σας έδρα και θα είναι στο δήμο που αναφέρεται στο καταστατικό (άρθρο 45) και αρκεί μόνο να υποβληθεί υπεύθυνη δήλωση της διεύθυνσης, για την εγκατάσταση της εταιρείας, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του υπόχρεου.

β) Είστε φορολογικά ενήμεροι. Φορολογικά ενήμεροι πρέπει να είναι όλοι οι ιδρυτές/μέλη και ο διαχειριστής/ες της Ι.Κ.Ε. Σε περίπτωση που αυτό δεν συμβεί είτε θα κληθείτε να το πράξετε σε επόμενο στάδιο από την Υπηρεσία Μιας Στάσης είτε, εφόσον δεν συμβεί δεν θα μπορεί να ιδρυθεί η εταιρεία.

γ) Έχετε αποφασίσει ποιος θα είναι ο αντιπρόσωπός σας για τις διαδικασίες σύστασης της εταιρείας. Για τη σύσταση ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας και την εγγραφή αυτής στο Γ.Ε.ΜΗ, υποβάλλονται στην Υπηρεσία Μιας Στάσης από τους ιδρυτές/αιτούντες ή εκπρόσωπο αυτών τα ακόλουθα έγγραφα

Για τους ιδρυτές φυσικά πρόσωπα (Σπυρίδωνος, 2012).

- Αστυνομική ταυτότητα για έλληνες υπηκόους, ταυτότητα ή διαβατήριο για υπηκόους κράτους μέλους της Ε.Ε, διαβατήριο για υπηκόους κρατών εκτός Ε.Ε, καθώς και άδεια διαμονής, εφόσον διαμένουν στη χώρα. Εάν στην Υπηρεσία Μιας Στάσης προσέρχεται εκπρόσωπος των ιδρυτών, τα ανωτέρω μπορούν να προσκομίζονται και σε επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο.
- Άδεια διαμονής για άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, αν πρόκειται για υπηκόους κρατών εκτός Ε.Ε., που θα συμμετέχουν ως ομόρρυθμα μέλη σε Ο.Ε. και Ε.Ε. ή θα οριστούν ως διαχειριστές σε Ι.Κ.Ε., καθώς και ως νόμιμοι εκπρόσωποι σε Α.Ε.

- Συμπληρωμένα έντυπα «Δήλωση Απόδοσης Α.Φ.Μ/μεταβολής ατομικών στοιχείων» (Μ1) και «Δήλωση Σχέσεων Φορολογουμένου» (Μ7), όπου απαιτείται, για τη χορήγηση ΑΦΜ στους ιδρυτές, εφόσον αυτοί δεν διαθέτουν.

Για τους ιδρυτές νομικά πρόσωπα ημεδαπής (Περάκης, 2013).

- Ακριβές αντίγραφο κωδικοποιημένου καταστατικού της εταιρείας.
- Για τις προσωπικές εταιρείες και τις Ε.Π.Ε., εφόσον ο εκπρόσωπός τους για την σύσταση της εταιρείας είναι πρόσωπο διαφορετικό από το νόμιμο εκπρόσωπο και η εταιρεία πρόκειται να συσταθεί με συμβολαιογραφικό έγγραφο, απαιτείται ειδικό πληρεξούσιο. Εάν η σύσταση της εταιρείας γίνεται με ιδιωτικό έγγραφο, αρκεί εξουσιοδότηση που φέρει το γνήσιο της υπογραφής από τον νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας, αν παρέχεται η δυνατότητα αυτή στο καταστατικό ή προκύπτει από απόφαση της συνέλευσης των εταίρων.
- Για τις Ε.Π.Ε. απόφαση της συνέλευσης των εταίρων σχετικά με τη συμμετοχή στην υπό σύσταση εταιρεία.
- Για τις ΑΕ προσκομίζονται τα ΦΕΚ από τα οποία προκύπτει η νόμιμη εκπροσώπηση της εταιρείας καθώς και απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου για τα συμμετοχή της ΑΕ στην υπό σύσταση εταιρεία.

Για τους ιδρυτές νομικά πρόσωπα αλλοδαπής (Δημήτρακας, 2007).

- Καταστατικό που φέρει σφραγίδα σύμφωνα με το άρθρο 4 της σύμβασης της Χάγης της 5ης Οκτωβρίου 1961 επίσημα μεταφρασμένο ή, εφόσον η χώρα

προέλευσης δεν έχει προσχωρήσει στην ανωτέρω σύμβαση, θεωρημένο από προξενική αρχή.

- Πιστοποιητικό αρμόδιας αρχής της χώρας έδρας του νομικού προσώπου για την ύπαρξη της εταιρείας.
- Επικυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου πληρεξουσιότητας για το διορισμό νομίμου εκπροσώπου ή αντιπροσώπου του στην Ελλάδα.
- Συμπληρωμένα, από τον υπόχρεο, τα έντυπα «Δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου» Μ3, και «Δήλωση Σχέσεων Φορολογούμενου» Μ7, προκειμένου να τους χορηγηθεί ΑΦΜ.

Λοιπά Δικαιολογητικά (Κορομηλάς, 2012).

- Εφόσον η διαδικασία σύστασης γίνεται με εκπρόσωπο, εξουσιοδότηση των ιδρυτών, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 της Κ1-802/2012 με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής τους.
- Εφόσον έχει προηγηθεί τραπεζική κατάθεση των οφειλόμενων ποσών για την σύσταση της εταιρείας και την εγγραφή αυτής στο Γ.Ε.ΜΗ, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 της Κ1-802/2012, τα αποδεικτικά κατάθεσης της τράπεζας.
- Υπεύθυνη Δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/86 για την έδρα της υπό σύσταση εταιρείας.

Έντυπα που συμπληρώνονται με ευθύνη του υπόχρεου, για την χορήγηση ΑΦΜ στην εταιρεία μετά τη σύστασή της (Λαζαρίδης, 2009).

- «Δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου» M3
- «Δήλωση δραστηριοτήτων επιχείρησης» M6, όπου απαιτείται
- «Δήλωση Σχέσεων Φορολογούμενου» M7
- «Δήλωση Μελών Μη Φυσικού Προσώπου» M8, όπου απαιτείται
- «Δήλωση Φόρου Συγκέντρωσης Κεφαλαίου»

Τα απαιτούμενα έγγραφα, αιτήσεις, υπεύθυνες δηλώσεις και λοιπά δικαιολογητικά υπογράφονται και υποβάλλονται στην Υπηρεσία Μίας Στάσης, από τους ιδρυτές της εταιρείας, όπως αυτοί ορίζονται στο Καταστατικό της ή από εκπρόσωπο αυτών, εφόσον έχει έγγραφη προς τούτο εξουσιοδότηση με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής τους (Παπαδόπουλος, 2009).

Η εξουσιοδότηση αυτή καλύπτει και την προσκόμιση συμπληρωματικών στοιχείων και την παροχή διευκρινήσεων στην Υπηρεσία Μίας Στάσης, εφόσον ζητηθούν. Επιπλέον, με την εξουσιοδότηση παρέχεται η εξουσία στον εκπρόσωπο να δώσει εντολή προς την Υπηρεσία Μίας Στάσης να προβεί σε αναζήτηση και λήψη των στοιχείων και των πιστοποιητικών που είναι απαραίτητα για τη σύσταση της εταιρείας.

Ο εκπρόσωπος των ιδρυτών υπογράφει τις απαιτούμενες από τον νόμο αιτήσεις και υπεύθυνες δηλώσεις και προβαίνει στις απαραίτητες καταβολές στο όνομα και για λογαριασμό της υπό σύσταση εταιρείας ή/και των ιδρυτών. Οι αποδείξεις πληρωμής, εκδίδονται στο όνομα του προσώπου για λογαριασμό του οποίου έγινε η καταβολή. Η εξουσιοδότηση αυτή δεν περιλαμβάνει την υπογραφή της πράξης σύστασης της εταιρείας, η οποία γίνεται από τους ιδρυτές ή από τους έχοντες ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο (Ρόκας, 2013).

Εάν στην Υπηρεσία Μίας Στάσης έχουν προσέλθει όλοι οι ιδρυτές, δηλώνεται εγγράφως ένας εξ αυτών ως εκπρόσωπος με τον οποίο επικοινωνεί η Υπηρεσία Μίας Στάσης εφόσον τα προσκομιζόμενα δικαιολογητικά πάσχουν ή είναι ελλιπή, ή απαιτείται οποιαδήποτε διευκρίνιση ή συμπληρωματικά στοιχεία. Ο εκπρόσωπος οφείλει στην τασσόμενη προθεσμία να προσκομίσει τα αιτηθέντα έγγραφα και να παράσχει τις απαραίτητες διευκρινίσεις (Παμπούκης, 2013).

Οι ιδρυτές της εταιρείας ή ο εκπρόσωπος αυτών με την υποβολή των δικαιολογητικών στην Υπηρεσία Μίας Στάσης ορίζουν τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο κατατίθενται τα ποσά τα οποία επιστρέφονται, στην περίπτωση που η σύσταση της εταιρείας δεν ολοκληρωθεί.

Αν ο ιδρυτής, ημεδαπό ή αλλοδαπό φυσικό πρόσωπο ή αλλοδαπό νομικό πρόσωπο δεν διαθέτει Αριθμό Φορολογικού Μητρώου, συμπληρώνει και υπογράφει ο ίδιος ή ο εκπρόσωπός του τις ακόλουθες δηλώσεις (Σακέλλης, 2013) :

- Εάν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, έντυπο «Δήλωση απόδοσης ΑΦΜ/μεταβολής ατομικών στοιχείων» Μ1 και «Δήλωση σχέσεων φορολογούμενου» Μ7, όπου απαιτείται, τα οποία αποστέλλονται από την Υπηρεσία Μίας Στάσης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονικά μέσα.
- Εάν πρόκειται για αλλοδαπό νομικό πρόσωπο καταχωρούνται και αποστέλλονται ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών τα στοιχεία των εντύπων «δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου» Μ3, και «δήλωση σχέσεων φορολογούμενου» Μ7.

Την ευθύνη για την ειλικρίνεια των δηλωθέντων στοιχείων καθώς και για την ορθή συμπλήρωση των εντύπων φέρουν οι δηλούντες. Ο πρωτότυπος δηλώσεις καταχωρούνται στον φάκελο της εταιρείας και μπορούν να διαβιβάζονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. πρωτότυπα ή αντίγραφα κατόπιν σχετικού αιτήματος (Σαρσέντης, 2008).

Καταχώρηση στο ΓΕΜΗ – Εταιρικό ΑΦΜ

Η Υπηρεσία Μιας Στάσης, καταχωρεί ηλεκτρονικά με αυτόματο τρόπο τα στοιχεία της εταιρείας, καθώς και το καταστατικό αυτής στη βάση δεδομένων του Γ.Ε.ΜΗ, το οποίο χορηγεί τον αριθμό Γ.Ε.ΜΗ και επιστρέφει ηλεκτρονικά με αυτόματο τρόπο αυτόν καθώς και τον Κωδικό Αριθμό Καταχώρησης. Η ανωτέρω καταχώρηση, ανακοινώνεται ηλεκτρονικά στην αρμόδια υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ., με ανακοίνωση που συντάσσει η Υπηρεσία Μιας Στάσης (Καυής, 2006).

Η Υπηρεσία Μιας Στάσης αφού προβεί στην καταχώρηση της εταιρείας στο ΓΕΜΗ διαβιβάζει ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών τα στοιχεία της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 3853/2010 (90 Α΄) (Αντωνόπουλος, 2012).

- τον Κωδικό Γ.Ε.ΜΗ. και τον Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης
- την απόδειξη εξόφλησης του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου,
- τα στοιχεία προσδιορισμού της έδρας και των λοιπών εγκαταστάσεων της επιχείρησης (υπεύθυνη δήλωση για την διεύθυνση της επιχείρησης) και
- τα σχετικά έντυπα που έχουν υποβληθεί στην Υπηρεσία Μιας Στάσης από τον αιτούντα για την έκδοση Α.Φ.Μ.), καθώς και τα στοιχεία της Δήλωσης έναρξης/μεταβολής εργασιών μη φυσικού προσώπου (έντυπο Μ3), της Δήλωσης σχέσεων φορολογουμένου (έντυπο Μ7), της Δήλωσης μελών μη φυσικού προσώπου (έντυπο Μ8), όπου απαιτείται, και της Δήλωσης δραστηριοτήτων επιχείρησης (έντυπο Μ6), όπου απαιτείται, για τη χορήγηση ΑΦΜ στη συσταθείσα εταιρεία. Ο ΑΦΜ αποδίδεται άμεσα από το Υπουργείο Οικονομικών και αποστέλλεται ηλεκτρονικά στην Υπηρεσία Μιας Στάσης. Οι Δηλώσεις παραμένουν και φυλάσσονται στον φάκελο της εταιρείας στην αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ και μπορούν να διαβιβάζονται πρωτότυπες ή αντίγραφα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατόπιν αιτήματος.

Εφόσον η Υπηρεσία Μίας Στάσης είναι συμβολαιογράφος ή Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. άλλη από αυτήν η οποία είναι αρμόδια για την τήρηση του μητρώου της συστηνόμενης εταιρείας, συντάσσει ανακοίνωση για την σύσταση της Ι.Κ.Ε. και την αποστέλλει ηλεκτρονικά, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με τηλεομοιοτυπία στην αρμόδια για την τήρηση του μητρώου Υπηρεσία (Ψυχομάνης, 2013).

2.3 Ευθύνη των εταίρων Ι.Κ.Ε.

Οι εταίροι της ΙΚΕ δεν ευθύνονται για τα χρέη της, αλλά προβλέπει εγγυητικές εισφορές, μέσω των οποίων ο εταίρος αναλαμβάνει ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας μέχρις ενός ορισμένου ποσού, το οποίο αναφέρεται στο καταστατικό (Σπυρίδωνος, 2012).

2.4 Εμπορική ιδιότητα των Ι.Κ.Ε.

Η Ι.Κ.Ε. είναι εμπορική ακόμα και αν ο σκοπός αυτής δεν είναι η εμπορική δραστηριότητα. Η Ι.Κ.Ε. δηλαδή, είναι εμπορική εταιρεία κατά το τυπικό κριτήριο. Όσον αφορά τα μέλη της Ι.Κ.Ε. από το γεγονός της συμμετοχής τους στην εταιρεία και μόνο δεν αποκτούν την εμπορική ιδιότητα. Για να συμβεί αυτό χρειάζεται ο εταίρος της Ι.Κ.Ε. να έχει ενεργό συμμετοχή στις εργασίες της εταιρείας π.χ. διαχειριστής (Γρηγοράκος, 2011).

2.5 Εταιρικό κεφάλαιο των Ι.Κ.Ε.

Η ΙΚΕ έχει κεφάλαιο τουλάχιστον ενός ευρώ. Σε περίπτωση πολύ μικρού κεφαλαίου σε μετρητά τα άλλα δύο είδη προσφορών εταίρων (κεφαλαιακές και εγγυητικές) μπορούν να βοηθήσουν την πιστοληπτική ικανότητα και τη λειτουργία, γενικότερα, της εταιρείας. Οι εισφορές των εταίρων της ΙΚΕ μπορεί να είναι τριών ειδών:

α) Κεφαλαιακές εισφορές σε μετρητά ή σε είδος, που σχηματίζουν το εταιρικό κεφάλαιο

β) Έξω κεφαλαιακές εισφορές, οι οποίες συνίστανται σε παροχές που δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κεφαλαιακής εισφοράς, όπως απαιτήσεις που προκύπτουν από ανάληψη υποχρέωσης εκτέλεσης εργασιών ή παροχής υπηρεσιών. Η αξία των εισφορών αυτών καθορίζεται στο καταστατικό

γ) Εγγυητικές εισφορές, οι οποίες συνίστανται στην ανάληψη ευθύνης έναντι των τρίτων για χρέη της εταιρείας μέχρι το ποσό που ορίζεται στο καταστατικό (Δημήτρακας, 2007).

2.6 Εταιρικά μερίδια των Ι.Κ.Ε.

Το αρχικό καταστατικό της εταιρείας πρέπει να αναφέρει τον συνολικό αριθμό εταιρικών μεριδίων, που συνιστούν το αρχικό εταιρικό κεφάλαιο, καθώς και το είδος εισφοράς που τα μερίδια αυτά εκπροσωπούν και ακόμη τον αριθμό μεριδίων κάθε εταίρου. Κάθε εταιρικό μερίδιο έχει ονομαστική αξία τουλάχιστον ένα ευρώ και αυτό ισχύει για όλα τα είδη των εισφορών (Δράκος, 2006).

Τα εταιρικά μερίδια δεν μπορούν να παρασταθούν με μετοχές, αλλά η εταιρεία μπορεί να χορηγεί έγγραφο σε κάθε εταίρο για τα μερίδια που κατέχει, το οποίο δεν έχει χαρακτήρα αξιόγραφου. Όλα τα είδη εισφορών (κεφαλαιακών - εξωκεφαλαιακών -εγγυητικών) διαιρούνται σε εταιρικά μερίδια της αυτής ονομαστικής αξίας. Όμως, σε κάθε εταιρικό μερίδιο αντιστοιχεί ένα μόνο είδος εισφοράς είτε κεφαλαιακής είτε εξωκεφαλαιακής είτε εγγυητικής (Καραγιώργος, 2003).

Δεν είναι δυνατό το ίδιο μερίδιο να αντιστοιχεί κατά ένα μέρος της αξίας του π.χ. σε κεφαλαιακή και κατ' άλλο μέρος σε εξωκεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά. Ο αριθμός των μεριδίων κάθε εταίρου είναι υποχρεωτικά ανάλογος προς την αξία της εισφοράς του.

Δεν απαιτείται να εμφανίζονται σε μία ΙΚΕ και τα τρία είδη εισφορών ή στην ίδια αναλογίστηκαν ΙΚΕ πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένα εταιρικό μερίδιο που να εκπροσωπεί κεφαλαιακή εισφορά. Δεν επιτρέπεται η σύσταση ΙΚΕ χωρίς κεφάλαιο δηλαδή μόνο με κεφαλαιακές και εγγυητικές εισφορές.

Κατ' αρχήν, η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων που αντιστοιχούν σε όλα τα είδη των εισφορών είτε εν ζωή είτε αιτία θανάτου είναι ελεύθερη. Όμως, εταίρος με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά, που δεν έχει εξολοκλήρου καταβληθεί, δεν επιτρέπεται να μεταβιβάσει τα μερίδιά του αυτά, εκτός αν εξαγοράσει τις υποχρεώσεις του (Κοντάκος, 2006).

2.7 Αύξηση εταιρικού κεφαλαίου των Ι.Κ.Ε.

Η αύξηση του κεφαλαίου γίνεται με αύξηση του αριθμού των εταιρικών μεριδίων. Σε περίπτωση αύξησης κεφαλαίου που δεν γίνεται με εισφορά σε είδος όλοι οι εταίροι έχουν δικαίωμα προτίμησης στο νέο κεφάλαιο, ανάλογα με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων που έχει ο καθένας (Κορομηλάς, 2012).

Το δικαίωμα προτίμησης ασκείται με δήλωση προς την εταιρεία μέσα σε είκοσι ημέρες από την καταχώριση της απόφασης των εταίρων. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι το δικαίωμα προτίμησης το έχουν μόνο οι εταίροι με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές. Το δικαίωμα προτίμησης μπορεί να καταργείται ή να περιορίζεται με απόφαση των εταίρων που λαμβάνεται με την αυξημένη πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων (Κράτση, 2003).

Αν η απόφαση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί λόγω αντιρρήσεων εταίρου ή εταίρων, των οποίων μειώνονται τα ποσοστά, εφαρμόζεται το καταστατικό που μπορεί να προβλέπει ότι το κεφάλαιο θα αυξηθεί σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο με νέες εισφορές ορισμένου ποσού (Αγαπητού, 2003).

2.8 Μείωση εταιρικού κεφαλαίου των Ι.Κ.Ε.

Η μείωση κεφαλαίου γίνεται με ακύρωση υφιστάμενων μεριδίων που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές και με τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των εταίρων που έχουν τέτοια μερίδια. Η μείωση δεν επιτρέπεται να επιφέρει μηδενισμό του κεφαλαίου, εκτός αν γίνεται ταυτόχρονη αύξηση τούτου.

Σε περίπτωση μείωσης του κεφαλαίου το αποδεσμευόμενο ενεργητικό μπορεί να αποδίδεται στους εταίρους με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές, μόνο αν οι εταιρικοί δανειστές δεν προβάλλουν αντιρρήσεις. Η προβολή αντιρρήσεων πρέπει να γίνει με δήλωση των δανειστών προς την εταιρεία μέσα σε ένα μήνα από την καταχώριση της απόφασης των εταίρων για μείωση του κεφαλαίου στο Γ.Ε.ΜΗ (Παπαδόπουλος, 2009).

Αν υπάρξει τέτοια δήλωση, αποφαινεται το δικαστήριο μετά από αίτημα της εταιρείας. Το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει την απόδοση του ενεργητικού στους εταίρους ή να την εξαρτήσει από εξόφληση του δανειστή, παροχή σε αυτόν επαρκών ασφαλειών. Εάν υποβληθούν αντιρρήσεις από περισσότερους δανειστές, εκδίδεται μία απόφαση ως προς όλες. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται αν η μείωση γίνεται για απόσβεση ζημιών ή για σχηματισμό αποθεματικού (Λεοντάρης 2005).

Κεφάλαιο 3ο

3.1 Διαδικασία σύστασης μιας Ι.Κ.Ε.

Για την σύσταση μιας ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας, οι συμβαλλόμενοι ή ο μοναδικός ιδρυτής ή το πρόσωπο που είναι νόμιμα εξουσιοδοτημένο προς αυτό (Λεοντάρης 2003) :

1. Καταθέτουν το έγγραφο σύστασης της εταιρίας. Το έγγραφο αυτό περιβάλλεται τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, αν το επιβάλλει ειδική διάταξη νόμου, αν εισφέρονται στην εταιρία περιουσιακά στοιχεία, για την μεταβίβαση των οποίων απαιτείται ο τύπος αυτός, ή αν επιλέγεται από τα μέρη.
2. Υποβάλλουν υπογεγραμμένη αίτηση καταχώρησης στο ΓΕΜΗ. Στο ΓΕΜΗ υποβάλλονται στην δημοσιότητα που προβλέπεται και οι τροποποιήσεις του καταστατικού, καθώς και όσα άλλα στοιχεία αναφέρονται στο νόμο αυτό.(άρθρο 16 του ν.3419/2005)
3. Υποβάλλουν αίτηση για την καταχώρηση της επωνυμίας στο οικείο επιμελητήριο και για την εγγραφή της εταιρείας ως μέλους σε αυτό
4. Καταβάλλουν το Γραμμάτιο Ενιαίου Κόστους Σύστασης Εταιρίας
5. Υποβάλλουν δήλωση για τον φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου και εξοφλούν άμεσα τον φόρο που αναλογεί.
6. Υποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση για την διεύθυνση της εταιρίας
7. Υποβάλλουν τις απαραίτητες αιτήσεις και συμπληρώνουν τα απαραίτητα έντυπα για την χορήγηση του αριθμού φορολογικού μητρώου και για την εγγραφή των διαχειριστών στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης (Ρόκας, 2013).

Αυθημερόν ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη μέρα και μετά την ολοκλήρωση των ενεργειών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 της Υπηρεσίας Μιας Στάσης υποχρεούται (Παμπούκης, 2013) :

1. Να προβεί σε έλεγχο της αίτησης καταχώρησης και του εγγράφου σύστασης, ως προς την νομιμοποίηση του αιτούντος και την πληρότητα των υποβαλλόμενων στοιχείων και εγγράφων, που αυτός υποβάλλει. Ιδιαίτερα ελέγχεται αν στο καταστατικό της εταιρίας αναφέρεται η επωνυμία, ο σκοπός και το ύψος του κεφαλαίου της εταιρίας, καθώς και αν, με βάση τα υποβαλλόμενα έγγραφα, ο σκοπός της εταιρίας είναι παράνομος ή αντίκειται στην δημόσια τάξη καθώς και αν ο μοναδικός ιδρυτής ή όλοι οι ιδρυτές είναι ανίκανοι για δικαιοπραξία.

2. Να προβεί, μέσω πρόσβασης στα ηλεκτρονικά αρχεία του ΓΕΜΗ σε προέλεγχο της επωνυμίας και στην χορήγηση προέγκρισης χρήσης. Εφόσον η προτεινόμενη επωνυμία προσκρούει σε προγενέστερη καταχώρηση, η Υπηρεσία Μιας Στάσης ενημερώνει τους ενδιαφερόμενους και, μετά από συνεννόηση μαζί τους, προβαίνει σε τροποποίησης της επωνυμίας.

3. Να προβεί στην είσπραξη Γραμματίου Ενιαίου Κόστους Σύστασης Εταιρίας και του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου.

4. Να μεριμνεί για την χορήγηση ΑΦΜ στους εταίρους όπου απαιτείται, καθώς και για την έκδοση των απαιτούμενων πιστοποιητικών ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας που απαιτούνται.

5. Να μεριμνήσει για την καταχώριση και εγγραφή της εταιρίας στη Υπηρεσία ΓΕΜΗ και για την χορήγηση αριθμού ΓΕΜΗ και Κωδικού Αριθμού Καταχώρησης.

6. Να μεριμνήσει μέσω πρόσβασης στα οικεία ηλεκτρονικά αρχεία, για την έκδοση ΑΦΜ της εταιρίας, καθώς και για την εγγραφή της εταιρίας και των διαχειριστών που ορίζονται από το καταστατικό στους οικείους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης.

7. Να προβεί στην εγγραφή της εταιρίας στο αρμόδιο επιμελητήριο.

Εάν από τον έλεγχο προκύψει ότι η αίτηση, τα προσκομιζόμενα δικαιολογητικά ή το έγγραφο σύστασης δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας, οι ενδιαφερόμενοι καλούνται, μέσω τηλεμοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, να προβούν εγγράφως στις αναγκαίες διευκρινήσεις, διορθώσεις ή συμπληρώσεις μέσα σε δύο εργάσιμες μέρες ή εφόσον δικαιολογείται από τις περιστάσεις, σε δέκα εργάσιμες μέρες από την λήψη της σχετικής πρόσκλησης (Ρόκας, 2003).

Η χορήγηση αυτής της προθεσμίας παρατείνεται ανάλογα την προθεσμία που προβλέπεται, όπως αναφέρθηκε παραπάνω. Αν η προθεσμία των δύο ή δέκα εργάσιμων ημερών παρέλθει άπρακτη τα στοιχεία παρά την εμπρόθεσμη υποβολή τους, εξακολουθούν να μην πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου, η σύσταση της εταιρίας δεν καταχωρίζεται στο ΓΕΜΗ και το Γραμμάτιο Ενιαίου Κόστους Σύστασης Εταιρίας και ο Φόρος Συγκέντρωσης Κεφαλαίου που καταβλήθηκαν επιστρέφονται, εν όλο και εν μέρει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην κοινή υπουργική απόφαση (Σακέλλης, 2013).

3.2 Είδη εισφορών Ι.Κ.Ε.

Οι εισφορές στο κεφάλαιο μιας Ι.Κ.Ε. διαχωρίζονται σε κεφαλαιακές, εξωκεφαλαιακές και εγγυητικές. Με τον όρο κεφαλαιακές εισφορές νοούνται όλες οι εισφορές σε χρήμα ή στοιχεία παγίων κλπ τα οποία αποτυπώνονται στο καταστατικό της εταιρείας με βάση την τρέχουσα αξία τους ή την αξία που συμφωνείτε κατά την σύνταξη του καταστατικού. Τονίζεται πως για την ίδρυση της εταιρείας θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένα μερίδιο που θα αντιστοιχεί σε κεφαλαιακή εισφορά (Σαρσέντης, 2008).

Οι «εξωκεφαλαιακές εισφορές» συνίστανται σε παροχές που δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κεφαλαιακής εισφοράς, όπως απαιτήσεις που προκύπτουν από ανάληψη υποχρέωσης εκτέλεσης εργασιών ή παροχής υπηρεσιών. Οι παροχές αυτές πρέπει να εξειδικεύονται στο καταστατικό και εκτελούνται για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Η αξία των εισφορών αυτών που αναλαμβάνονται, είτε κατά τη

σύσταση της εταιρείας είτε και μεταγενέστερα καθορίζεται στο καταστατικό (Κουτσούρη, 1996).

Οι εγγυητικές εισφορές είναι οι εισφορές που συνίστανται στην ανάληψη ευθύνης έναντι τρίτων για τα χρέη της εταιρείας μέχρι του ποσού που ορίζεται στο καταστατικό. Η αξία κάθε εγγυητικής εισφοράς καθορίζεται στο καταστατικό και δεν μπορεί να υπερβαίνει το εβδομήντα πέντε τοις εκατό του ποσού της ευθύνης.

Σημειώνεται εδώ ότι οι εν λόγω εισφορές παίρνουν εταιρικά μερίδια ίδιας ονομαστικής αξίας με αυτά των κεφαλαιακών εισφορών, συμμετέχουν στα κέρδη, δεν αποτελούν κεφάλαιο και ο συνολικός αριθμός των μεριδίων, εφόσον υπάρχουν εξωκεφαλαιακές εισφορές η εγγυητικές εισφορές είναι σε κάθε περίπτωση μεγαλύτερος από τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων που αντιστοιχούν στο εταιρικό κεφάλαιο (Παμπούκης, 2004).

3.3 Επιστροφή εισφορών Ι.Κ.Ε.

Σύμφωνα με το άρθρο 80 του ν. 4072/2012 ο τρόπος της λογιστικής εξακολούθησης και παρουσίασης των εξωκεφαλαιακών και εγγυητικών εισφορών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Η κατά το καταστατικό αποτίμηση των εξωκεφαλαιακών και των εγγυητικών εισφορών καταχωρίζεται σε λογαριασμούς των ιδίων κεφαλαίων (Αντωνόπουλος, 2012).

Η επιστροφή των κεφαλαιακών εισφορών πριν από τη λύση της εταιρείας επιτρέπεται μόνο με τη διαδικασία της μείωσης κεφαλαίου. Επιστροφή των λοιπών εισφορών ή απαλλαγή των εταίρων από τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν με τις εισφορές αυτές δεν είναι επιτρεπτή (άρθρο 80 του ν. 4072/2012).

Παρά τη διάταξη του άνω άρθρου 81, ο εταίρος έχει δικαίωμα να εξαγοράσει τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει από εξωκεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά, μετατρέποντας τα μερίδιά του σε μερίδια κεφαλαιακής εισφοράς και καταβάλλοντας

στην εταιρεία υπό μορφή αύξησης κεφαλαίου για μεν την εξωκεφαλαιακή εισφορά ποσό ίσο με την αξία της εισφοράς του, όπως ορίσθηκε στο καταστατικό, για δε την εγγυητική εισφορά το πλήρες ποσό της ευθύνης του. Αν οι υποχρεώσεις αυτές έχουν εν μέρει εκπληρωθεί, το καταβλητέο ποσό ορίζεται από την εταιρεία αναλογικά (Λεβαντής, 2002).

Η αύξηση κεφαλαίου διενεργείται από το διαχειριστή, χωρίς να υπάρχει δικαίωμα προτίμησης των λοιπών εταίρων. Από την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ. της αύξησης κεφαλαίου, ο εταίρος έχει τα μερίδια που αντιστοιχούν στην αύξηση.

Δικαίωμα εξαγοράς υποχρεώσεων από εγγυητική εισφορά δεν μπορεί να ασκηθεί από ενδιαφερόμενο εταίρο που έχει ήδη εναχθεί από δανειστή της εταιρείας για καταβολή χρέους αυτής. Το καταστατικό μπορεί να απαγορεύει την εξαγορά των υποχρεώσεων από εγγυητικές εισφορές για ορισμένο χρονικό διάστημα από την ανάληψή τους, που δεν μπορεί να υπερβαίνει την τριετία (Ψυχομάνης, 2013).

3.4 Μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων Ι.Κ.Ε.

Με τη μεταβίβαση των μεριδίων της ΙΚΕ απασχολούνται τα άρθρα 83 επ. του Ν. 4072/2012. Κατ' αρχήν, η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων που αντιστοιχούν σε όλα τα είδη των εισφορών είτε εν ζωή είτε αιτία θανάτου είναι ελεύθερη. Όμως, εταίρος με μερίδια που αντιστοιχούν σε εξωκεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά, που δεν έχει εξ ολοκλήρου καταβληθεί, δεν επιτρέπεται να μεταβιβάσει τα μερίδιά του αυτά, εκτός αν εξαγοράσει τις υποχρεώσεις του (Σπυρίδωνος, 2012).

Τη μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων της ΙΚΕ εν ζωή ή αιτία θανάτου ρυθμίζουν οι διατάξεις των άρθρων 84 και 85 του Ν. 4072/2012. Υπόψη, όμως, και οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 2238/94, που προβλέπουν ότι πριν από τη μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων υπάρχει υποχρέωση υποβολής στην οικεία ΔΟΥ δήλωσης απόδοσης του φόρου, με συντελεστή 20%, επί του κέρδους ή της ωφέλειας που πραγματοποιεί ο μεταβιβάζων (Παμπούκης, 2013).

Κεφάλαιο 4ο

4.1 Αναγκαιότητα θεσμοθέτησης νέου επιχειρηματικού νομικού πλαισίου Ι.Κ.Ε.

Η θεσμοθέτηση αυτού του νέου εταιρικού τύπου προέκυψε από την ανάγκη αναμόρφωσης του σύγχρονου εταιρικού δικαίου, μια πολιτική που ακολουθείται ευρέως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι αρμόδιοι φορείς της οποίας «αφουγκράζονται» τη δυναμική μεταβολή του σύγχρονου επιχειρηματικού περιβάλλοντος και την ανάγκη ομαλότερης προσαρμογής των κρατών μελών της στη νέα πραγματικότητα (Αντωνόπουλος, 2012).

Όσον αφορά στην εγχώρια νομοθεσία, το αναχρονιστικό νομικό πλαίσιο της ΕΠΕ, του πλησιέστερου εταιρικού τύπου σε σχέση με την ΙΚΕ χρήζει δίχως άλλο αναθεώρησης (είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι η ΕΠΕ διέπεται από το νόμο ν.3190/1955, ο οποίος παρέμενε για όλο αυτό το χρονικό διάστημα σχεδόν αναλλοίωτος χωρίς επικαιροποίηση). Ζητούμενο από τα σύγχρονα επιχειρηματικά δεδομένα είναι ο νέος εταιρικός τύπος (Ψυχομάνης, 2013) :

- να καλύπτει όσο το δυνατό μεγαλύτερο εύρος επιχειρήσεων,
- να λαμβάνει υπόψη τα κεφαλαιουχικά και τα προσωπικά στοιχεία της επιχείρησης,
- να διευκολύνει τη νεανική επιχειρηματικότητα (απαίτηση χαμηλού έως και μηδενικού αρχικού κεφαλαίου κατά τη σύστασή της),
- να επιταχύνει τις λειτουργικές διαδικασίες (καταστατικές διαμορφώσεις, λήψη αποφάσεων, επίλυση διαφορών κτλ) (Δράγιος, 2012).

Σε αυτό λοιπόν το πλαίσιο, για τον εναρμονισμό της εγχώριας νομοθεσίας και για να προετοιμαστεί το έδαφος ώστε η ελληνική ΜΜΕ να συμβαδίσει με την ευρωπαϊκή μικρομεσαία επιχείρηση, με το νόμο 4072/2012 ΦΕΚ86/Α/11- 4-20.1 «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Σήματα-Μεσίτες ακινήτων - Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και άλλες διατάξεις» θεσπίστηκε η

νέα εταιρική μορφή της ΙΚΕ, δημιουργώντας έτσι ένα μεταβατικό στάδιο από την ΕΠΕ σε αυτή τη νέα μορφή που συνδυάζει την ύπαρξη κεφαλαίου και την περιορισμένη ευθύνη των εταίρων της, τα πλεονεκτήματα της έναντι της κατάστασης που καλείται να διαδεχθεί αναλύονται στη συνέχεια της εργασίας (Κορομηλάς, 2012).

4.2 Νομικό πλαίσιο Ι.Κ.Ε.

Το νεοσύστατο νομικό πλαίσιο της ΙΚΕ περιλαμβάνει:

Το Ν 4072/2012 (ΦΕΚ Α' 86/11.4.2012) «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Σήματα - Μεσίτες ακινήτων - Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και άλλες διατάξεις» και ειδικότερα το δεύτερο μέρος του συγκεκριμένου νόμου (άρθρα 43 έως 120) ο οποίος μπορεί να διαιρεθεί σε 12 επιμέρους κεφάλαια ως εξής (Παμπούκης, 2013) :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Γενικές Διατάξεις (άρθρα 43-48): στο οποίο περιλαμβάνονται διατάξεις για θέματα γενικού ενδιαφέροντος όπως η μορφή της επωνυμίας, η δήλωση της έδρας, η διάρκεια που έχει η εταιρεία, ζητήματα διαφάνειας αλλά και διαδικασία επίλυσης διαφορών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' Ίδρυση της εταιρείας (άρθρα 49-54): στο οποίο αναλύεται η διαδικασία ίδρυσης της εταιρείας, το περιεχόμενο του ιδρυτικού καταστατικού, τα βήματα που πρέπει να ακολουθηθούν για τη σύστασή της, τα στοιχεία που πρέπει να δημοσιευθούν στον Γ.Ε.ΜΗ. καθώς και το πώς η εταιρεία μπορεί να ακυρωθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' Διαχείριση και εκπροσώπηση της εταιρείας (άρθρα 55-67): στο οποίο αναλύεται πώς είναι δυνατή η νόμιμη εκπροσώπηση της εταιρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Αποφάσεις των εταίρων - Γενική συνέλευση των εταίρων (άρθρα 68-74): στο οποίο περιγράφεται η διαδικασία πραγματοποίησης μιας γενικής συνέλευσης των εταίρων (τρόπος σύγκλισης, τόπος πραγματοποίησης, διαδικασία λήψης και επικύρωσης αποφάσεων).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' Εταιρικά μερίδια και εισφορές εταίρων [άρθρα 75-82): στο οποίο περιγράφεται ο τρόπος καθορισμού των εισφορών των εταίρων αλλά και προσδιορισμού των μεριδίων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' Μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων και άλλες μεταβολές της σύνθεσης της εταιρείας [άρθρα 83-93): στο οποίο προβλέπονται οι ενέργειες που πρέπει να λάβουν χώρα σε ενδεχόμενο μεταβολής της ιδιοκτησίας των εταιρικών μεριδίων αλλά και της εταιρικής σύνθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' Σχέση εταίρων με την εταιρεία και σχέση μεταξύ των εταίρων (άρθρα 94-95): το οποίο περιγράφει τόσο το πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ των ίδιων των εταίρων όσο και μεταξύ των εταίρων και της εταιρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' Ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, διανομή κερδών και έλεγχος (άρθρα 96-101): στο οποίο περιγράφεται ο τρόπος κατάρτισης και ελέγχου των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας αλλά και ο τρόπος με τον οποίο τα κέρδη της εταιρείας διανέμονται στους εταίρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' Λύση και εκκαθάριση (άρθρα 102-105): στο οποίο περιγράφεται η διαδικασία λύσης και εκκαθάρισης της εταιρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' Μετατροπή - Συγχώνευση (άρθρα 106-115): στο οποίο περιγράφονται οι μεταβολές σε εταιρικό επίπεδο (μετατροπή σε άλλη μορφή, συγχώνευση με άλλη ΙΚΕ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ' Προσαρμογή διατάξεων στην νέα εταιρική μορφή (άρθρα 116-118): στο οποίο επισημαίνεται η αναγκαιότητα προσαρμογής των γενικών διατάξεων στη νέα εταιρική μορφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ' Ποινικές, τελικές και μεταβατικές διατάξεις (άρθρα 119-120): στο οποίο περιγράφεται το μεταβατικό στάδιο από τη μορφή της ΕΠΕ στη μορφή της ΙΚΕ καθώς και οι ποινικές ευθύνες που προκύπτουν σε περίπτωση παραβίασης των υφιστάμενων διατάξεων.

Την εγκύκλιο υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου Κ1-1084/24.5.2012 με θέμα «Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (άρθρα 43-120 του Ν 4072/2012) - Διαδικασία σύστασης σύμφωνα με το άρθρο 5Α του Ν 3853/2010», που εξειδίκευσε τη διαδικασία σύστασης της ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής εταιρείας και η οποία εκδόθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και συγκεκριμένα τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου (Γενική Διεύθυνση Εσωτερικού Εμπορίου)

Την εγκύκλιο υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου Κ2-4113/8.6.2012) με θέμα: Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία, στην οποία αναφέρονται τα θέματα της εν γένει λειτουργίας της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας ο την Πολ. 1150/14.6.2012 με θέμα «Ένταξη σε κατηγορία βιβλίων της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας», η οποία εκδόθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών (Λεβαντής, 2002).

4.3 Διενέργεια εταιρικών συνελεύσεων Ι.Κ.Ε.

Η διαδικασία διενέργειας μιας εταιρικής συνέλευσης περιλαμβάνει αρχικά την πρόσκληση των εταίρων (με οποιοδήποτε μέσο και αν γίνει αυτή, συμπεριλαμβανομένου του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου). Ο τόπος της συνέλευσης μπορεί να είναι τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, ανεξάρτητα από την έδρα της εταιρείας, αρκεί να υφίσταται η συναίνεση των συμμετεχόντων (με τη συμμετοχή να μην είναι συνώνυμη της φυσικής παρουσίας αλλά να μπορεί να εξασφαλιστεί και μέσω τηλεδιάσκεψης, ή αντιπροσώπευσης) (Δράκος, 2006).

Όσον αφορά στη βαρύτητα της ψήφου των εταίρων, η συνάρτηση εταιρικού μεριδίου και ψήφου είναι «ένα προς ένα». Η λήψη της απόφασης βασίζεται στη πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων και προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις ανάλογα με την περίπτωση (απαίτηση ομοφωνίας, αυξημένης πλειοψηφίας των δύο τρίτων (2/3) του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων κτλ.) (Κοντάκος, 2006).

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται κάθε φορά καταγράφονται στο αντίστοιχο βιβλίο πρακτικών των εταιρικών συνελεύσεων και δεσμεύουν τους εταίρους για την περαιτέρω εφαρμογή τους.

4.4 Διαχείριση εταιρικών μεριδίων και εισφορών Ι.Κ.Ε.

Τα εταιρικά μερίδια τα οποία αποτελούν προϋπόθεση για τη συμμετοχή ενός εταίρου στην εταιρεία έχουν ονομαστική αξία τουλάχιστον ενός ευρώ. Η ονομαστική τους αξία είναι ίδια για το σύνολό τους, ανεξάρτητα από το είδος της εισφοράς στην οποία αντιστοιχούν. Οι εισφορές των εταίρων μπορούν να έχουν μία από τις τρεις διαφορετικές μορφές:

Κεφαλαιακές εισφορές: Οι κεφαλαιακές εισφορές αποτελούν εισφορές είτε σε μετρητά είτε σε είδος, με την προϋπόθεση ότι το είδος αυτό μπορεί να αποτιμηθεί χρηματικά (ισχύει για αξία εισφοράς μικρότερη των πέντε χιλιάδων ευρώ). Η ολοκλήρωση της καταβολής του κεφαλαίου θα πρέπει να λάβει χώρα εντός ενός μηνός από την ίδρυση της εταιρείας ή κατά την αύξηση του κεφαλαίου, με την ολοκλήρωση αυτή να βεβαιώνεται στο Γ.Ε.ΜΗ. Εφόσον αυτή η ολοκλήρωση και η βεβαίωσή της δεν ολοκληρωθεί τότε το εταιρικό μερίδιο μειώνεται ανάλογα με τα μη καταβληθέντα (Λεοντάρης 2003).

Εξωκεφαλαιακές εισφορές: Οι εισφορές αυτού του τύπου δε συμπεριλαμβάνονται στον ισολογισμό της εταιρείας και η ακριβή τους μορφή περιγράφεται στο εταιρικό καταστατικό (μπορεί να αφορούν για παράδειγμα παροχή υπηρεσιών). Επομένως, στον προσδιορισμό της μορφής τους θα πρέπει να περιέχονται πληροφορίες για το χρόνο και την αξία της παροχής αλλά και για τις περιπτώσεις ενεργειών και μέτρων που πρέπει να ληφθούν σε περίπτωση μη καταβολής των συμφωνηθέντων.

Εγγυητικές εισφορές: Πρόκειται για εκείνες τις εισφορές που «καλούνται» να καλύψουν χρέη της εταιρείας προς τρίτους, με το ύψος αυτών των εισφορών να φτάνει το 75% του ποσού της ευθύνης που έχει αναληφθεί (σύμφωνα με το Ν 4072/2012). Πρόκειται ουσιαστικά για ένα μηχανισμό προστασίας των δανειστών της εταιρείας. Ομοίως και στην περίπτωση αυτή ο προσδιορισμός της μορφής των συγκεκριμένων εισφορών στο καταστατικό αφορά στο χρόνο και στην αξία αυτών των εισφορών (Παμπούκης, 2013).

4.5 Παράδειγμα σύστασης και συμμετοχής Ι.Κ.Ε.

Για να γίνει περισσότερο αντιληπτή η διαδικασία σύστασης μιας ΙΚΕ και συμμετοχής των εταίρων σε αυτή μπορεί να αναφερθεί το ακόλουθο παράδειγμα. Έστω λοιπόν υποθετικά ότι οι εταίροι για τη σύσταση της ΙΚΕ είναι οι Α, Β, Γ, Δ, ενώ το αρχικό κεφάλαιο της εταιρείας ορίζεται στο ποσό των 1.000 ευρώ (Σακέλλης, 2013).

Αυτό το ποσό διαιρείται σε 1.000 εταιρικά μερίδια, ονομαστικής αξίας 1 ευρώ το καθένα, Ας υποτεθεί ότι το συγκεκριμένο ποσό καλύπτεται με μετρητά από τους εταίρους Α και Δ (σε ποσοστό 50% έκαστος). Επομένως οι εταίροι Α και Δ έλαβαν από 500 εταιρικά μερίδια αξίας 1 ευρώ το καθένα.

Ο εταίρος Β χρησιμοποιώντας τη δυνατότητά του για συνεισφορά εξωκεφαλαιακών εισφορών, ανέλαβε υποχρέωση για παροχή προσωπικής εργασίας στην εταιρεία για χρονικό διάστημα 3 ετών από τη σύσταση της. Η συγκεκριμένη εργασία αποτιμήθηκε με κοινή συμφωνία των εταίρων στο ποσό των 4.000 ευρώ. Έτσι, ο εταίρος Β έλαβε 4.000 εταιρικά μερίδια, αξίας 1 ευρώ το καθένα.

Ο εταίρος Γ με τη σειρά του χρησιμοποίησε τη δυνατότητα της καταβολής εγγυητικών εισφορών. Έτσι, ανέλαβε ευθύνη έναντι των τρίτων για τα χρέη της εταιρείας που τυχόν προκόψουν (εγγυητική υποχρέωση) ποσού 10.000 ευρώ. Για αυτές του τις εισφορές έλαβε εταιρικά μερίδια που αντιστοιχούν στο εβδομήντα πέντε, τοις εκατό του ποσού της ευθύνης, δηλαδή 7.500 εταιρικά μερίδια, αξίας ενός 1 ευρώ το καθένα (Σακέλλης, 2013).

Τέλος ο εταίρος Δ, εκτός από τις προαναφερόμενες κεφαλαιακές εισφορές προχώρησε στην καταβολή και εξωκεφαλαιακών εισφορών με τη μορφή της παροχής υπηρεσιών. Συγκεκριμένα ανέλαβε την υποχρέωση διαχείρισης και παροχής λογιστικών υπηρεσιών προς την εταιρεία για όλη τη διάρκεια ζωής της. Αυτές οι υπηρεσίες αποτιμήθηκαν από τους εταίρους στο ποσό των 22.500 ευρώ. Έτσι ο εταίρος Δ έλαβε 22.500 εταιρικά μερίδια αξίας 1 ευρώ το καθένα.

Ο συνολικός αριθμός των εταιρικών μεριδίων έφτασε έτσι τις 35.000, ονομαστικής αξίας ενός ευρώ το καθένα, με τους εταίρους να διαθέτουν τελικά τα εξής εταιρικά μερίδια και τα αντίστοιχα ποσοστά συμμετοχής στην εταιρεία:

ο εταίρος Α έχει 500 εταιρικά μερίδια και ποσοστό συμμετοχής 1,43%,

ο εταίρος Β έχει 4.000 εταιρικά μερίδια και ποσοστό συμμετοχής 11,43%

ο εταίρος Γ έχει 7.500 εταιρικά μερίδια και ποσοστό συμμετοχής 21,43% και

ο εταίρος Δ έχει 23.000 εταιρικά μερίδια και ποσοστό συμμετοχής 65,71% (Σακέλλης, 2013).

4.6 Διαδικασία φορολόγησης Ι.Κ.Ε.

Οι διατάξεις που διέπουν τη διαδικασία φορολόγησης μιας ΙΚΕ είναι ο Ν.4110/13 (ΦΕΚ 17 Α/23.01.2013) και η διευκρινιστική ΠΟΛ.1134/06.06.2013, σύμφωνα με τις οποίες, ΙΚΕ και ΕΠΕ έχουν ίδια φορολογική αντιμετώπιση με την επιβολή φορολογικού συντελεστή της τάξης του 26% (Ρόκας, 2013).

Επίσης, χρησιμοποιούνται οι ΠΟΛ.1129/06.06.2011 και ΠΟΛ.1134/06.06.13 σε περιπτώσεις που πρέπει να γίνει διανομή κερδών παρελθουσών χρήσεων και σύμφωνα με τις οποίες ο φόρος θα πρέπει να παρακρατηθεί εντός ενός μηνός από την λήψη της απόφασης διανομής με την απόδοσή του να πρέπει να γίνει εφάπαξ, εντός του επόμενου της παρακράτησης μήνα.

Σε αυτή την περίπτωση, για διανομή κερδών παρελθουσών χρήσεων μέσα στο έτος 2013, ο συντελεστής φόρου είναι 25%, ενώ για κέρδη των οποίων η διανομή θα γίνει εντός του 2014, ο συντελεστής μειώνεται στο 10% (Παμπούκης, 2013).

4.6.1 Παράδειγμα φορολόγησης Ι.Κ.Ε.

Για να γίνει αντιληπτή η διαδικασία φορολόγησης μιας ΙΚΕ, ειδικότερα στην περίπτωση διανομής κερδών παρελθόντων ετών, παρατίθεται το ακόλουθο παράδειγμα. Έστω λοιπόν μια εταιρεία ΙΚΕ η οποία παρουσίασε καθαρά κέρδη προ φόρου για την χρήση 2013 της τάξης των 150.000,00 ευρώ. Παράλληλα, μέσω γενικής συνέλευσης των εταίρων αποφασίστηκε η διανομή κερδών παρελθουσών χρόνων (χρήσεις 2011 και 2012) ύψους 100.000,00 ευρώ (Ψυχομάνης, 2013).

Το ζητούμενο είναι να υπολογιστεί ο συνολικός φόρος. Αναλυτικά ο υπολογισμός του φόρου έχει ως εξής:

Για το έτος 2013 ο φόρος είναι $150.000,00 \cdot 26\% = 39.000,00$ (η πληρωμή του οποίου θα πρέπει να γίνει εφάπαξ ή τμηματικά σε οκτώ δόσεις).

Για τα έτη 2011 και 2012 υφίσταται συντελεστής παρακράτησης 25%, επομένως ο φόρος είναι $100.000,00 \cdot 25\% = 25.000,00$ (η πληρωμή του οποίου πρέπει να γίνει εφάπαξ μέσα στον επόμενο της παρακράτησης μήνα) (Ψυχομάνης, 2013).

Κεφάλαιο 5ο

5.1 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με άλλες εταιρικές μορφές

Το κίνητρο για την καθιέρωση του νέου εταιρικού τύπου της ΙΚΕ ήταν η ανάγκη να εξυπηρετηθεί η μικρομεσαία επιχειρηματική δραστηριότητα με ένα εταιρικό τύπο πιο ευέλικτο και πιο απλό, σε σχέση με τους υπάρχοντες ως τώρα τύπους εταιρειών. Αναφέρεται ότι ανάλογη προσπάθεια γίνεται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την προώθηση ενός ευρωπαϊκού τύπου «ιδιωτικής» εταιρείας, που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις πρακτικές ανάγκες της μικρομεσαίας επιχείρησης. Κρίθηκε ότι στην Ελλάδα αυτό το τελευταίο δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με τους υπάρχοντες εταιρικούς τύπους, για τους εξής λόγους (Κουτσούρη, 1996) :

5.2 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με ΕΠΕ

Η ΙΚΕ αποτελεί μια εναλλακτική πρόταση σε σχέση με την ΕΠΕ. Η ΙΚΕ έχει τη βασική δομή της ΕΠΕ, καθώς και το μεικτό κεφαλαιουχικό-προσωπικό χαρακτήρα. Μπορεί δηλ. να έχουμε δύο ίδια καταστατικά, ένα της ΙΚΕ και ένα της ΕΠΕ. Μπορεί π.χ. και για την ΙΚΕ να προβλεφθεί η διπλή (κεφαλαιακή και προσωπική) πλειοψηφία για τη λήψη των εταιρικών αποφάσεων, όπως προβλέπει ο ν. 3190/1955, ή κεφάλαιο ίδιο ή μεγαλύτερο από αυτό της ΕΠΕ (Παμπούκης, 2004).

Μπορεί επίσης το καταστατικό μιας ΙΚΕ να προβλέψει αυτό που μπορεί να προβλέψει και το καταστατικό μιας ΕΠΕ (π.χ. το εγκεκριμένο κεφάλαιο που προβλέπεται για την ΙΚΕ μπορεί να λειτουργήσει όπως οι συμπληρωματικές εισφορές για την ΕΠΕ).

Βέβαια υπάρχουν μικροδιαφορές μεταξύ ΙΚΕ και ΕΠΕ. Π.χ. στην έξοδο εταίρου ΕΠΕ η απόδοση της αξίας της μερίδας συμμετοχής του είναι προϋπόθεση της αποχώρησης, στην ΙΚΕ όμως όχι.

Όμως οι μικροδιαφορές δεν μπορούν να στηρίξουν την επιλογή ενός εταιρικού τύπου, παρά μόνο σε οριακές περιπτώσεις. Π.χ. θα πρέπει κάποιος να έχει πράγματι την ειδική επιθυμία σε περίπτωση αποκλεισμού του να μην εξέρχεται πριν λάβει την αξία της συμμετοχής του. Σε μια τέτοια περίπτωση, πράγματι θα πρέπει να διαλέξει την ΕΠΕ. Το ότι πάντως η ΙΚΕ μπορεί να προσλάβει περαιτέρω διαμορφώσεις, που δεν προβλέπονται για την ΕΠΕ, όπως είναι λ.χ. οι εξωκεφαλαιακές εισφορές εργασίας ή οι «εγγυητικές» εισφορές, δεν αφορά το ζήτημα της υποκατάστασης, αφού η ΙΚΕ δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως απλή παραλλαγή της ΕΠΕ (Καψής, 2006).

Το ότι όμως η ΙΚΕ μπορεί να δώσει τα ίδια ή και περισσότερα, σημαίνει ότι η ΕΠΕ αποτελεί πράγματι μια εταιρική μορφή που πιθανόν θα τεθεί βαθμιαία στο περιθώριο. Εξάλλου οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 4072/2012, σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 107 του ίδιου νόμου, ενθαρρύνουν και διευκολύνουν τη μετατροπή των υφιστάμενων ΕΠΕ σε ΙΚΕ, μειώνοντας αισθητά τα απαιτούμενα ποσοστά για τη λήψη της σχετικής απόφασης των εταίρων της πρώτης. Και η ρύθμιση αυτή καταδεικνύει την προτίμηση του ν. 4072/2012 στις ΙΚΕ σε σχέση με τις ΕΠΕ (Αντωνόπουλος, 2012).

5.3 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με προσωπικές εταιρείες

Στις προσωπικές εταιρείες (ΟΕ - ΕΕ) υπάρχει για τον επιχειρηματία ομόρρυθμο εταίρο ο βραχνάς της απεριόριστης και σε ολόκληρο ευθύνης του για τα χρέη της εταιρείας.

Αν πρόκειται να συστήσει κάποιος μια ΟΕ, οι ανάγκες του κατά το μέγιστο μέρος μπορούν να ικανοποιηθούν και αν εναλλακτικά συστήσει μια ΙΚΕ. Η θέση των εταίρων είναι όμοια, εισφορές εργασίας είναι και στις δυο εταιρείες δυνατές, το μεταβιβαστό της εταιρικής συμμετοχής μπορεί καταστατικά να διαμορφωθεί με τον ίδιο τρόπο, έστω και αν στην ΙΚΕ κανόνας είναι το μεταβιβαστό ενώ στην ΟΕ το αμεταβιβαστό, τα δικαιώματα πληροφοριών και ελέγχου είναι συγκρίσιμα, ελάχιστο ύψος εισφορών δεν υπάρχει (Περάκης, 2013).

Τα δύο βασικά χαρακτηριστικά της ΟΕ είναι η εις ολόκληρο ευθύνη των εταίρων για τα χρέη της εταιρείας και η ατομική διαχείριση και εκπροσώπηση. Καταρχήν στην ΙΚΕ οι εταίροι δεν ευθύνονται για τα χρέη της εταιρείας, ενώ στην ΟΕ η εις ολόκληρο ευθύνη υπάρχει εκ του νόμου (άρθρο 249 ΑΚ). Όμως και στην ΙΚΕ ο νόμος επιτρέπει την ευθύνη των εταίρων, αν οι εταίροι με το καταστατικό θελήσουν να παράσχουν εγγυητικές εισφορές, που ακριβώς συνίστανται στην ανάληψη τέτοιας ευθύνης (Λεβαντής, 2002).

Αν συνεπώς ένας ή περισσότεροι εταίροι εισέλθουν στην εταιρεία με τέτοιες εισφορές, η εταιρεία τους μπορεί να μιμηθεί πολύ καλά την ΟΕ, αφού και στις δύο περιπτώσεις η ευθύνη θα είναι άμεση και πρωτογενής, μη υποκείμενη καταρχήν σε ενστάσεις. Βέβαια η ευθύνη από εγγυητική εισφορά είναι για ορισμένο ποσό, ενώ ο ομόρρυθμος εταίρος ευθύνεται απεριόριστα. Όμως δεν πρόκειται για σημαντική διαφορά, κυρίως διότι αν στην ΙΚΕ το ύψος της ευθύνης ορισθεί σε υψηλά επίπεδα, η διαφορά θα εξανεμισθεί. Μια άλλη διαφορά είναι ότι ο εταίρος της ΙΚΕ με εγγυητική εισφορά και που κατέβαλε το ποσό της ευθύνης του, δεν έχει δικαίωμα αναγωγής κατά της εταιρείας (Ψυχομάνης, 2013).

Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε επιστροφή της εισφοράς, ενώ ο ομόρρυθμος εταίρος έχει ένα τέτοιο δικαίωμα. Επίσης μια άλλη διαφορά είναι ότι ο εταίρος της ΙΚΕ με εγγυητική εισφορά μπορεί να εξαγοράσει την ευθύνη του καταβάλλοντας στην εταιρεία το πλήρες ποσό της. Φαίνεται όμως ότι πρόκειται για ρυθμίσεις συνδεδεμένες με τη διαφορά του τρόπου της ευθύνης και όχι για βασικά κριτήρια επιλογής εταιρικής μορφής. Άλλωστε δεν αποκλείεται να υπάρξει συμβατική ρύθμιση για αναγωγή του εταίρου που κατέβαλε όχι κατά της εταιρείας, αλλά κατά των συνεταίρων του (Σπυρίδωνος, 2012).

Αλλά και στη διαχείριση και εκπροσώπηση οι δύο εταιρικές μορφές είναι απόλυτα εναλλάξιμες. Ναι μεν η νόμιμη διαχείριση και εκπροσώπηση της ΟΕ είναι ατομική, με εξαίρεση τις πράξεις μη συνήθους διαχείρισης, που απαιτούν ομοφωνία, ενώ στην ΙΚΕ είναι συλλογική, όμως αυτό δεν εμποδίζει τους εταίρους και των δύο εταιρειών να υιοθετήσουν οποιεσδήποτε άλλες και μάλιστα ταυτόσημες εκδοχές διαχείρισης. Το ότι στην ΙΚΕ υπάρχει η δυνατότητα διορισμού ως διαχειριστή και μη εταίρου,

δίνει μεγαλύτερη ικανότητα υποκατάστασης στην ΙΚΕ σε βάρος της ΟΕ (Γρηγοράκος, 2011).

Πρέπει να σημειωθεί εξάλλου ότι με το ν. 4072/2012 η ΟΕ μετατοπίστηκε ελαφρά προς τις κεφαλαιουχικές εταιρείες, όπως στο ζήτημα της επωνυμίας (άρθρο 250), της διανομής των κερδών (άρθρο 255), των απεριόριστων εξουσιών του διαχειριστή (άρθρο 257), της έστω για δύο μήνες μονοπρόσωπης ΟΕ (άρθρο 267). Επίσης στην ΟΕ είναι πλέον δυνατή η έξοδος του εταίρου (άρθρο 261), όπως και στην ΙΚΕ. Συνεπώς η προσέγγιση ΟΕ και ΙΚΕ προέρχεται και από τα νομοθετικά βήματα της ΟΕ, που την φέρνουν πιο κοντά στις κεφαλαιουχικές (Κορομηλάς, 2012).

Μια ΙΚΕ μπορεί να έχει έντονες ομοιότητες και με μια ΕΕ, αν έχει ένα ή περισσότερους εταίρους με εγγυητικές εισφορές, και άρα ευθυνόμενους για τα χρέη της εταιρείας, και ένα ή περισσότερους εταίρους με άλλου είδους εισφορές.

5.4 Σύγκριση Ι.Κ.Ε. με ΑΕ

Οι ανώνυμες εταιρείες, λόγω του κεφαλαιουχικού τους χαρακτήρα, ταιριάζουν περισσότερο στις μεγάλες επιχειρήσεις.

Αρχικά μπορεί να παρατηρηθεί ότι η ΙΚΕ έχει ήδη εκ του νόμου ή μπορεί να προσλάβει με το καταστατικό της τα βασικότερα χαρακτηριστικά μιας ΑΕ, όπως τον περιορισμό της ευθύνης, τη μονοπρόσωπη ίδρυση, την καταρχήν ισότητα και μεταβιβασιμότητα των μεριδίων, τη χορήγηση ειδικών δικαιωμάτων σε ορισμένα μερίδια, όπως συμβαίνει με τις προνομιούχες μετοχές, πολλά από τα μέτρα εξασφάλισης της καταβολής και διατήρησης του κεφαλαίου, τη διοίκηση και εκπροσώπηση και από μη εταίρους, τη δυνατότητα να διαμορφωθεί η θέση των τυχόν περισσότερων διαχειριστών, ώστε να θυμίζουν Δ.Σ., το «εγκεκριμένο» κεφάλαιο, που μπορεί να υποκαταστήσει τη δυνατότητα μερικής καταβολής τούτου ή την λεγόμενη «έκτακτη» αύξηση κεφαλαίου, τη δυνατότητα εκλογής ελεγκτών, πολλούς από τους λογιστικούς κανόνες (Αγαπητού, 2003).

Υπάρχουν όμως και σημαντικές διαφορές. Οι περισσότερες και κρισιμότερες εντοπίζονται στο φάσμα των εργαλείων για τη χρηματοδότηση της ΑΕ, με άλλα λόγια στους τίτλους, που μπορεί να εκδώσει η ΑΕ. Η ΙΚΕ δεν εκδίδει ούτε μετοχές ούτε ομολογίες (αν και μπορεί να προσφύγει σε τιτλοποίηση), δεν μπορεί να εκδώσει εξαγοράσιμα μερίδια (αν και σε πολλά σημεία υπάρχουν ειδικές περιπτώσεις εξαγοράς τους), δεν μπορεί ποτέ να αποκτήσει δικά της μερίδια, δεν μπορεί να εκδώσει ιδρυτικούς τίτλους (Κράτση, 2008).

Το κατά πόσον τέτοια ζητήματα αποτελούν προτεραιότητες για τους επιχειρηματίες, που θα απέκλειαν την ΙΚΕ από τις επιλογές τους, θα πρέπει να κρίνεται κατά περίπτωση. Η ΙΚΕ δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υποκαταστήσει τη λεγόμενη «δημόσια» ΑΕ, που προσφεύγει σε δημόσια προσφορά κινητών αξιών και εισαγωγή τους σε οργανωμένη αγορά. Η ΙΚΕ δεν είναι κατασκευασμένη για τη δημόσια αποταμίευση. Εδώ είναι το απόλυτο και οριστικό όριό της (Αγαπητού, 2008).

5.5 Μετατροπή Ι.Κ.Ε. σε άλλη εταιρική μορφή

Η ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία μπορεί να μετατραπεί σε εταιρεία άλλης μορφής με απόφαση των εταίρων, που λαμβάνεται με την αυξημένη πλειοψηφία των 2/3 και καταχωρίζεται στο ΓΕΜΗ, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 106 του ν. 4072/2012. Σε κάθε περίπτωση, εάν μετά τη μετατροπή εταίροι της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας πρόκειται να ευθύνονται για τα χρέη της εταιρείας, απαιτείται η ρητή συναίνεση τούτων (Λαζαρίδης, 2009).

Και στην περίπτωση των ΙΚΕ έχουν ισχύ οι διατάξεις των αναπτυξιακών νόμων 1297/1972 και 2166/1993. Σύμφωνα με την ΠΟΛ 1262/11-12-2013 η ΙΚΕ μπορεί να μετατραπεί σε ΑΕ ή ΕΠΕ με ανάλογη αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και καταβολή φόρου υπεραξίας, εκτός εάν πρόκειται για εταιρεία που εντάσσεται σε αναπτυξιακούς νόμους, οπότε εξαιρείται του φόρου αυτού.

Η Εταιρεία άλλης μορφής μπορεί να μετατραπεί σε Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία με απόφαση των εταίρων ή των μετόχων, που λαμβάνεται σύμφωνα με τα

προβλεπόμενα από το νόμο για την περίπτωση λύσης της συγκεκριμένης εταιρικής μορφής (Παπαδόπουλος, 2009).

Η απόφαση για μετατροπή με το καταστατικό της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας καταχωρίζονται στο Γ.Ε.ΜΗ., τα αποτελέσματα όμως της μετατροπής δεν επέρχονται, αν μέσα σε προθεσμία ενός (1) μήνα από την καταχώριση, δανειστής ή δανειστές της εταιρείας προβάλουν έγγραφες αντιρρήσεις για τη μετατροπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 107 του ν. 4072/2012.

Οι ομόρρυθμοι εταίροι της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας, η οποία μετατράπηκε σε Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία, εξακολουθούν να ευθύνονται επί πέντε έτη μετά τη μετατροπή εις ολόκληρο και απεριόριστα για τις εταιρικές υποχρεώσεις που γεννήθηκαν μέχρι την καταχώριση της μετατροπής στο Γ.Ε.ΜΗ., εκτός αν οι δανειστές της εταιρείας συγκατατέθηκαν εγγράφως στη μετατροπή της εταιρείας (Λεοντάρης 2005).

5.6 Μετατροπή άλλης νομικής μορφής σε Ι.Κ.Ε.

Εταιρία άλλης νομικής μορφής μπορεί να μετατραπεί σε Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία με απόφαση των εταίρων της, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει ο νόμος για τη λύση της συγκεκριμένης εταιρικής μορφής. Η μετατροπή πραγματοποιείται όπως ορίζουν οι διατάξεις που ισχύουν για τη σύσταση της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας (Μαθιουδάκης, 1992).

Η απόφαση για μετατροπή μαζί με το καταστατικό της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας καταχωρούνται στο Γ.Ε.ΜΗ. και από τη στιγμή εκείνη μέχρι ένα μήνα, οι δανειστές της εταιρίας έχουν την ευχέρεια να εκφράσουν αντιρρήσεις για τη μετατροπή, εγγράφως. Την άρνηση των δανειστών για τη μετατροπή, δικαιολογεί η οικονομική κατάσταση της μετατρέπομενης εταιρίας και για τον λόγο αυτόν οι δανειστές χρειάζονται προστασία, η οποία μπορεί να δοθεί με επαρκείς εγγυήσεις (Ρόκας, 2013).

Η νομική προσωπικότητα της μετατρεπόμενης εταιρίας εξακολουθεί να υφίσταται και οι εκκρεμείς δίκες στο όνομα της εταιρίας συνεχίζονται χωρίς διακοπή, υπό τη νέα νομική μορφή της. Αν η μετατρεπόμενη εταιρία είναι Α.Ε. ή Ε.Π.Ε., απαιτείται μαζί με την αποστολή σχετικής ανακοίνωσης περί της καταχώρησης στο Γ.Ε.ΜΗ. και η αποστολή σχετικής ανακοίνωσης στο Εθνικό Τυπογραφείο από την υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ.

Σε περίπτωση που μετατραπεί Ανώνυμη Εταιρία σε Ι.Κ.Ε., δεν απαιτείται έκδοση εγκριτικής διοικητικής πράξης. Αυτό αιτιολογείται από το γεγονός ότι οι διατάξεις περί λύσης της Ανώνυμης Εταιρίας δεν προβλέπουν σύμπραξη της Διοίκησης, δηλαδή δεν απαιτείται να εγκριθεί η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (Παμπούκης, 2013).

5.7 Συγχώνευση Ι.Κ.Ε.

Η συγχώνευση των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών πραγματοποιείται είτε με απορρόφηση είτε με σύσταση νέας εταιρείας, (άρθρο 108 του ν. 4072/2012). Κατά τα λοιπά, δηλαδή ως προς το σχέδιο συγχώνευσης, την προστασία των δανειστών, την εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων των εταιρειών, την έγκριση της συγχώνευσης από τους εταίρους, τα αποτελέσματα αυτής και την ελαττωματική συγχώνευση, προβλέπονται ανάλογοι κανόνες με αυτούς που ισχύουν στην ΑΕ (άρθρα 109 έως 115 του ν. 4072/2012) (Σακέλλης, 2013).

Δεν γίνεται μετατροπή ΑΕ σε ΙΚΕ ή συγχώνευση ΑΕ σε ΙΚΕ, γιατί ο αναπτυξιακός νόμος επιτρέπει τη μεταβολή των νομικών προσώπων και την ίδρυση μεγαλύτερων εταιρειών και για το λόγο αυτό δεν μπορεί μια ΑΕ να μετατραπεί σε μικρότερη εταιρεία (Σαρσέντης, 2008).

Επίλογος

Μια σύγχρονη επιχείρηση θα πρέπει να δραστηριοποιηθεί σε ένα περιβάλλον έντονου ανταγωνισμού, ο οποίος μάλιστα υφίσταται το γεγονός και τις συνέπειες της κρίσης. Σε κάθε λοιπόν εκδήλωση επιχειρηματικής δράσης οι επιλογές θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικές έτσι ώστε να εξασφαλίσουν σε πρώτο επίπεδο τη βιωσιμότητα της επιχείρησης και μετέπειτα την εξασφάλιση κέρδους και την ανάπτυξή της. Η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία ήρθε να αντικαταστήσει την Εταιρία Περιορισμένης Ευθύνης, με απώτερο σκοπό να εξαλείψει όλα τα μειονεκτήματα αυτού του πεπαλαιωμένου εταιρικού θεσμού. Η λήψη μέτρων και αλλαγών του θεσμού όσον αφορά στον το σύνολο των ΕΠΕ, έχει άμεση σχέση με το ότι η συγκεκριμένη εταιρική μορφή αποτελεί εκείνο τον τύπο ο οποίος ταιριάζει με το είδος της επιχείρησης που υφίσταται περισσότερο στην εγχώρια επιχειρησιακή πραγματικότητα, αυτόν της Μικρομεσαίας Επιχείρησης η οποία σε ποσοστό παρουσίας 97%, μπορεί με ασφάλεια να ειπωθεί πως αντικατοπτρίζει τη συνολική κατάσταση της εγχώριας οικονομίας. Επομένως, λαμβάνοντας μέτρα στον τομέα των ΜμΕ, το ίδιο το κράτος αναγνωρίζει τα προβλήματα που χαρακτηρίζουν την επιχειρηματική δράση και λειτουργία, επηρεάζοντας συνολικά τον τομέα της εγχώριας οικονομίας. Η παράθεση των πλεονεκτημάτων αυτής της νέας εταιρικής μορφής καταδεικνύει την αυξημένη χρησιμότητά της, αφού τα χαρακτηριστικά που της έχει εξασφαλίσει το νομικό πλαίσιο που τη διέπει, έρχεται να δώσει λύσεις σε συγκεκριμένους μη λειτουργικούς τομείς όπως ο χρόνος και η γραφειοκρατία, για τη διαδικασία σύστασης, η υιοθέτηση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών, με την ταυτόχρονη αντίληψη των σημείων των καιρών όπως των στοιχείων της μειωμένης ρευστότητας που αντιμετωπίζεται με το στοιχειώδες απαιτούμενο αρχικό κεφάλαιο, με το μειωμένο κόστος σύστασης και λειτουργίας και με τη δυνατότητα εισφορών εκτός των κεφαλαιακών.

Βιβλιογραφία

Αντωνόπουλος, Β. (2012). Ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία. Εκδόσεις Σάκκουλας. Αθήνα.

Γρηγοράκος, Θ. (2011). Σχέδιο Λογαριασμών και Υποδείγματα Οικονομικών Καταστάσεων του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου. Εκδόσεις Ινστιτούτο Εκπαίδευσης Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών. Αθήνα.

Δημήτρακας, Α. (2007). Κωδικοποίηση Νόμου 2190/1920, Περί Ανωνύμων Εταιρειών. Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε. Αθήνα.

Δράκος, Γ. (2006). Εισαγωγή στη Δημόσια Οικονομική. Αθήνα.

Καραγιώργος, Θ. (2003). Λογιστική Εταιρειών και Φορολογία Εισοδήματος. Αθήνα.

Καψής, Μ. (2006). Αμοιβαία επίδραση ιδιωτικού και φορολογικού δικαίου. Εκδόσεις Σάκκουλας. Αθήνα.

Κοντάκος, Α. (2006). Γενική Λογιστική. Εκδόσεις ΕΛΛΗΝ. Αθήνα.

Κορομηλάς, Γ. (2012). Φορολογικές σημειώσεις. Αθήνα.

Κουτσούρη, Μ. (1996). Το προσωπικό των Ο.Τ.Α. Εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α. Αθήνα.

Κράτση, Σ. και Αγαπητού, Μ. (2003). Φορολογία Εισοδήματος (Νόμος 2238/1994) Μέχρι & τον Ν. 2459/1997. Εκδόσεις Κράτση. Αθήνα.

Κράτση, Σ. και Αγαπητού, Μ. (2008). Φορολογία Κεφαλαίου. Εκδόσεις Κράτση. Αθήνα.

Λαζαρίδης, Γ. και Παπαδόπουλος, Δ. (2009). Χρηματοοικονομική διοίκηση, Εκδόσεις Έλλην. Θεσσαλονίκη.

Λεβαντής, Ε. (2002). Ιδιωτική κωδικοποίηση του Ν. 2190/1920, περί ανωνύμων εταιρειών. Εκδόσεις Σάκκουλας. Αθήνα.

Λεοντάρης Μ. (2005). Ανώνυμες Εταιρείες Από άποψη Νομική, Οικονομική, Οργανωτική, Λογιστική & Φορολογική. Εκδόσεις ΠΑΜΙΣΟΣ. Αθήνα.

Λεοντάρης Μ. (2003). Προσωπικές Εταιρείες, Ε.Π.Ε., Κοινοπραξίες. Εκδόσεις Πάμισος. Αθήνα.

Μαθιουδάκης, Ζ (1992). Ανώνυμες Εταιρείες σε διαλεκτική συνάρτηση με τις Τράπεζες. Εκδόσεις Ηλιοτρόπιο. Αθήνα.

Παμπούκης, Χ. (2004). Νομικά πρόσωπα και ιδίως εταιρείες στις συγκρούσεις νόμων. Εκδόσεις Σάκκουλας. Αθήνα.

Περάκης, Ε. (2013). Ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία. Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη. Αθήνα.

Ρόκας, Ν. & Παμπούκης, Κ. (2013). Δίκαιο Εμπορικών Εταιρειών Α.Ε. – Ε.Π.Ε., Εμπορικές Εταιρείες. Εκδόσεις Interbrooks. Αθήνα.

Ρόκας, Ι. (2003). Εμπορικό Δίκαιο. Εκδόσεις: Σάκκουλα. Αθήνα.

Σακέλλης, Ε. (2013). Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών – Ανάλυση και Ερμηνεία. Εκδόσεις ΒΡΥΚΟΥΣ. Αθήνα.

Σαρσέντης, Β. (2008). Λογιστική Εταιρειών. Εκδόσεις Σταμούλη. Αθήνα.

Σπυρίδωνος, Α. (2012). Δίκαιο ΙΚΕ και ΕΠΕ. Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη. Αθήνα.

Ψυχομάνης, Σ. (2013). Δίκαιο εμπορικών εταιρειών. Εκδόσεις Σάκκουλας. Αθήνα.